

AŞIQ ƏSRƏF QƏNİ

Buludlar ağlayır

(şeirlər və poemalar)

Bakı - 2013

Kitab AMEA Folklor İnstitutunun Elmi Şurasının qərarı ilə çap olunur.

Redaktor:

Ramiz Kərəm

şair-tədqiqatçı

**Tərtib edən və nəşrə
hazırlayan:**

Elxan Məmmədli

filologiya üzrə fəlsəfə doktoru

Aşıq Əşrəf Qəni. Buludlar ağlayır (şeirlər və poemalar)
Bakı, “Nurlan”, 2013, 104 səh.

Kitaba daxil olan şeirlər Aşıq Əşrəf Xındı Məmmədoğlunun yaradıcılığından seçilmiş nümunələrdir. Müəllifin sağlığında görə bilmədiyi ilk kitabına aşıq şeirinin əksər janrlarını əhatə edən şeirləri, müasir üslubda yaratdığı poeziya nümunələri və iki poeması daxil edilmişdir.

4701000000
N098 – 2013

qrifli nəşr

© «Nurlan», 2013

Redaktordan

Aşıq Əşrəf Qəninin şeirləri ilə məni folklorşünas alim Elxan Məmmədli tanış etdi. Bu poetik nümunələrlə tanışlığım “Ağlama Göyçəm, ağlama” şeiri ilə başladı. Elxan müəllim xeyirxahlıq, qədirşünaslıq əlaməti kimi nəşrə hazırladığı növbəti kitabın materiallarından elə ilk səhifədəki şeiri oxudu. Şeirdəki səmimiyyət, kövrəklik bizi duyğulandırdı. Daha bir neçə şeir oxundu. Həmin ovqat, həmin çalar digər nümunələrdə də hiss olunurdu. Axırda Elxan müəllim mənə müəllifin nəşr olunacaq kitabına redaktor olmağımı təklif etdi. Həvəslə razılaşdım. Və oxuduğum bu şeirlər haqqında bir neçə kəlmə söz deməyi də özümə mənəvi borc bildim.

Aşıq Əşrəf Qəninin şeirləri insan dərindən danışan şeirlərdir. Burda sevgi də var, həsrət də, ümid də var nisgil də, qürur da var, nifrət də. Bu şeirlər vətəndaşlıq hisslərinin, qürbət acılarının və haqsızlığa etirazın üzvi sintezindən ibarətdir. Əşrəf üçün Vətən bütövlükdə Vətəndir, parçalansa belə, bölünsə belə:

***Borçalımın qan qardaşı,
Ağlama, Göyçəm, ağlama.***

Əşrəf üçün vətəndaşlıq anlayışı saxtalıqdan uzaq bir anlayışdır, əsil vətəndaşlıq vətən anlayışını dərk etməklə, əqidəylə, amalla bağlı olan bir şeydir:

*Axı nə umuruq öz-özümüzdən,
Biri də düz gəlmir yüz sözümüzdən.
Kədər, qəm ələlir üz-gözümüzdən,
Bir dərdi dərd bilib ağlamaq olmur.*

İnsan haqsızlıqdan bezəndə, təntiyəndə, nəfəsi qaralanda az da olsa yüngülləşmək üçün dərini deməyə obyekt axtarır. Bu obyekt dağ da ola bilər, daş da ola bilər, ağac da, su da və sair. Şairlər çox vaxt bir qədər geniş mənada belə bir obyekt kimi “dünya” anlayışını seçirlər. Əşrəfin şeirlərində də belədi:

*Qədrin bilməyirsən aqıl insanın,
Haqqı tapdayırsan, alırsan canın,
Ünvanısan iftiranın, yalanın,
Görürsən hər işi tərsinə, dünya.*

Aşıq Əşrəfin şeirlərində yazılı ədəbiyyatla şifahi ədəbiyyatın sərhəddini müəyyən etmək bir qədər çətinidir. Kitabdakı ədəbi nümunələrdə yazılı ədəbiyyatla şifahi ədəbiyyatın qovuşduğu nöqtəni hiss etmək çətin deyil.

Şeirlərin çoxu Rusiyanın Petrozavodsk və Sankt-Peterburq şəhərlərində yazılıb. Elə bu səbəbdən şeirləri oxuduqca qütbət havası vurur oxucunu. Qərib könlü çat vermiş şüşə kimidi, hər an çiliklənib tökülə bilər və bir də qəriblərin könlündə unudulmaq qorxusu olur həmişə, doğmalardan, yaxınlardan, el-obadan “unutmayın” umacağı ilə birgə:

*Görən eldə-obada,
Düşürəmmi heç yada?
Kimə qalıb dünyada
Əsrəf haqda düşünə.*

Ədəbiyyatımızda qəriblik hissinin ifadəsi ilə bağlı bədii nümunələr çoxdur. Aşıq Əsrəfin bir şeirində bu hissin ifadəsi belədir:

*Allah haqqı yaşamaqdan yoruldum,
Qocalmazdım, mənə qürbət qocaltdı.*

Qocalmaq təbii prosesdir, amma qocalmağı bu cür mənalandırmaq, bu çaları tapmaq şair işidir.

Qəriblik də taledi, alın yazısıdı yəqin ki... Bir də şairlər anadan qərib doğulur deyəsən. Dünyanın harasında olsalar da qəriblik hissi onları tərk eləmir və gözlərini əbədi yumanda da qərib kimi yumurlar – Aşıq Əsrəf Qəni kimi.

XINDI MƏMMƏD SƏNƏTİNİN VARISI

Aşıq Əşrəf Qənini məşhur el sənətkarı “Borçalı bülbülü” təxəllüsü daşıyan mərhum Xındı Məmmədin sonbeşik oğlu kimi tanıyırdım. Bizi yaxından tanış edən mərhum qardaşı Gülabı olmuşdu. Yaxşı yadımdadır, 1997-ci ilin iyul ayı idi. Aşıq Gülabını o vaxtlar müəllifi olduğum “ Saritel” verilişinə yazmaq niyyəti ilə Bakıdan onların kəndinə – Böyük Muğanlıya (bu kəndə Qaş Muğanlı da deyirlər – E.M.) gəlmişdim. Bir neçə gün kənddə qalasız oldum. Gülabının qeyri-adi ifalarını lentə köçürür, aşiq sənəti haqqında, ustadlarımız haqqında söhbətlər edirdik. Gülabı mərhum atası Xındı Məmmədlə bağlı kövrək xatirələrini danışır, gördüyü və sevdiyi Borçalı aşıqlarından bəhs edirdi. Bu maraqlı söhbətlərimizdə kənd ziyalıları və o cümlədən mərhum qardaşları Hüseynlə Əşrəf də iştirak edərdilər. Gənc yaşlarından Böyük Muğanlı kəndinə köçüb burada məskunlaşıb ömür sürən el şairi Əli Faxralı da səhər-axşam bizə baş çəkərdi. Yaradıcılıq baxımından çox səmərəli keçdi günlərimiz. Günlərin bir günü Gülabı təklif etdi ki, “Elxan müəllim, gəlsənə qardaşım Əşrəfin ifasını da dinləyəsən. O da mənim üslubumda çalır. Sifətdən oxşadığı kimi, sənətdə də mənə bənzəyir”. Aralarında dörd yaş fərq vardı. Elə bu az fərqə görə də Əşrəf özündən böyük qardaşı Gülabının yanında saz çalmaqdan imtina elədi. Söz verdi ki, Gülabı olmayan bir yerdə onu yaza bilərəm. Mən həmin gün el şairi Əli Faxralıdan da veriliş hazırlamalı idim. Fikirləşdim ki, nə yaxşı oldu, Əşrəfi də Əli əminin verilişində təqdim edərdəm dinləyicilərə.

Elə də etdik. Üz qoyduq Əli əmigilə. Həmin gün səmimi bir “Saritel”imiz alındı. Şairlə aşığın müştərək verilişi çox gözəl çıxmışdı. Az keçmədi həmin veriliş efirdə səsləndi. Verilişlə

bağlı xeyli məktublar gəldi ünvanıma. Telefon zənglərində dinləyicilər verilişə görə minnətdarlıqlarını bildirirdilər. Yaxşı yadımdadır, o vaxtlar Əsrəf bir-birinin ardınca çox gözəl havalar ifa etdi. Nə yaxşı ki, həmin veriliş bu gün də Azərbaycan radiosunun fondunda qorunmaqdadır. Verilişin bir surəti də Dövlət Səslər Arxivində saxlanılır.

Bəli, ilk dəfə o vaxt görüşdüm Əsrəflə. Səmərəli və yad-daqalan bir görüş oldu həmin görüşümüz.

Əsrəflə sonralar bir neçə dəfə Bakıda Gülabının yanında yenidən görüşdük. Çörək yedik, çay içdik. Saz çaldı, oxudu...

Aradan illər keçdi. Eşitdim ki, Aşıq Əsrəf qazanc üçün bir müddət Petrozavodsk və Sankt-Peterburq şəhərlərində fəaliyyət göstərir. Oradakı həmvətənlərimizin saz-söz ehtiyacını ödəyə-ödəyə özünün də güzəranını təmin etməyə çalışır.

Sonuncu görüşümüz hamımızın əzizimiz, gözəl sənətkar Gülabının vəfatının 40-cı günü münasibəti ilə təşkil olunmuş mərasimdə baş tutdu. Qardaş itkisi ona çox ağır təsir göstərmişdi. Qardaşının ölüm xəbərini Petrozavodsk şəhərində eşidən Əsrəfin səhhətində ciddi problemlər yarandığından vaxtında dəfndə iştirak edə bilməmişdi. Həkimlərin ciddi qadağa və xəbərdarlıqlarına baxmayaraq, Əsrəf qardaşının 40 mərasiminə gəlib çata bilmişdi.

Həmin gün Əsrəflə çox söhbət etdik. Əslində görüşümüz Gülabının 40 mərasimindən bir həftə qabaq, onun sonuncu cüməaxşamında baş tutmuşdu. Başına gələnləri, qürbət ellərdə çəkdiyi Vətən həsrətini, Gülabı kimi bir qardaş itkisinin onun üçün çox ağır olduğunu yana-yana danışdı. Və bir daha qürbətə üz tutmayacağını, dönüb öz kəndinə qayıdacağını, yeniyetmələrə saz öyrədəcəyini deyirdi. Sonra söhbət sənətdən, müasir ifaçılardan, bir qədər də saza biganəlikdən düşdü. Bir qədər də yanıqlı-yanıqlı sazı şou aləminə çıxardanları qınadı. Hətta on-

lara həsr etdiyi bir şeirini də söylədi. Şeir çox xoşuma gəldi. Həmişə üstümdə gəzdirdiyim səs yazan cihazı işə saldım, həmin şeiri öz səsi ilə lentə aldım:

*Sazı budamazlar, ay aşiq qardaş,
Sənə o saz verib bu adı-sanı.
Döymə o telləri, alışıb yanar,
Alovu qərq edər küllü-cahanı.*

*Gəl sazın sehrini barmaqla göstər,
Bədəni oynatmaq deyildir hünər.
Ustad ozanların xətrinə dəyər,
Naşımı sanırsan eli-obanı?!*

*Saz-sənət qədrini nadan nə bilər,
Sənətə qiyməti aqillər verər.
Elə çal ki inciməsin pərdələr,
Barmağınla lərzə gətir dünyanı.*

*Qorquddan o yana gedir bu sənət,
Tanrıdan pay gəlib bizə bu nemət.
Sazı çal, necə ki çalır Ədalət,
O hikmətlə coşdur bədəndə qanı.*

*Xan Əmrahın yangısını yada sal,
Gülabının sehrinə var, sonra çal.
Xanların sazından bal süzülür, bal,
Yoxluğu yandırır Azərbaycanı.*

*Sanma şair bu sənətdə naşıdı,
Saz naləsi gözlərimin yaşıdı.
Ömrü boyu qəlbində qəm daşıdı,
Bir gün el deyəcək Əşrəfim hanı.*

Onun öz ifasında, öz səsilə tez-tez səsləndirirəm bu şeiri. Həm də son görüşümüzdən xatirə kimi. Düzü onun dilindən eşitdiyim bu şeirə qədər Əşrəfin şeir yazdığını nə eşitmişdim, nə də bilirdim. Sonra məlum oldu ki, həqiqətən də Əşrəfin bundan başqa da çox gözəl şeirləri varmış.

Söhbət əsnasında ona bildirdim ki, özünün də, Gülabının da şeirlərini toplayıb bir araya gətirsinlər, nəşr etdirməyi məndən. Belə də razılaşıdıq. Bir neçə gündən sonra Əşrəf söz verdiyi kimi Borçalıya döndü. Sonralar eşitdim ki, öz arzuladığı kimi, yenə də yeniyetmələri bir araya gətirib onlara saz sənətini tədris etməklə məşğuldur.

Sonralar hiss etdim ki, Əşrəf onunla son söhbətimizdən – Gülabının və özünün şeirlərini kitab şəklində nəşr etmək istədiyimdən çox ruhlanıb. Borçalıya gedən kimi şeirlərini qalın bir dəftərə köçürərək mənə göndərməsi və hökmən çap olunacağına inanması mənim bir cavabdeh kimi (sözümə cavabdeh kimi – E.M.) məsuliyyətimi artırdı. Əşrəfin mənə ünvanladığı bir şeirin son bəndində oxuduğum müəllif sevincini həyəcansız oxuya bilmədim:

*...Allah ömür verdi, ömrü borc aldım,
Hər nə istədimsə tamarzı qaldım.
Kitab dərdi çəkə-çəkə qocaldım,
Tale qismət verdi, Elxanı gördüm.*

Nə yazıq ki, nə Gülabı, nə də Əşrəf öz kitablarını görə bilmədilər. Gülabının “Mən olmayanda” adlı kitabını söz verdiyimiz kimi ölümünün bir ili münasibətilə nəşr edə bildik.

Əşrəfi də qürbət ellərin hicran yükü çox əymişdi, bir yandan da dünyalar qədər istədiyi qardaşının vaxtsız ölümü qoymadı yaşamağa. Gülabıdan beş ay sonra doğma obasında – canından çox sevdiyi Borçalısında dünyasını dəyişdi. Hər iki sənət fədaisinin, hər iki qardaşın, hər iki Xındı Məmməd yadigarının ruhları şad olsun.

Əziz oxucu, bilirəm sən də bu şeirləri oxuduqca mənim kimi kövrələcəksən, Aşıq Əşrəfin iç dünyasını, yaşantılarını, Vətən həsrətini, torpağa bağlılığını, Ataya-Anaya, Qardaş-Bacılarına olan isti münasibətlərini onun şeirlərindən oxuyub öyrənəcəksən. Belə bir sənət, saz-söz adamına, onun istəyinə-arzusuna, gətirməyən bəxtinə, tez çevrilən taxtına acıyaçaqsan və dönə-dönə ona rəhmət söyləyəcəksən. Bu rəhmətlərin sayı çox olsun deyə biz də, onun ailəsi, uşaqları da Əşrəfin bu kitabını araya-ərsəyə gətirdik. Qoy tanımayanlar da tanısın onu, qoy tanıyanlar da bilsin ki, biz kimləri vaxtsız itirmişik. Oxuyun bu kitabı, oxuyun!

Elxan Məmmədli
filologiya üzrə fəlsəfə doktoru,
Əməkdar Mədəniyyət işçisi

Gəraylılar

AĞLAMA , GÖYÇƏM, AĞLAMA

Yenə könlüm qubarlanır,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!
Dərdli canım oda yanır,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

Bağlanıbdı nədən yolum?
Quruyubdu sanki qolum.
Dözəmmirəm, qurban olum!
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

Harayına çatmır əlim,
Yollar bağlı, necə gəlim?
Qırılıbdı vallah, belim,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

Ürəyimi haray səsin,
Az qalıbdı kül eyləsin.
Dərdin-bəlan mənə gəlsin,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

Qurumayır gözüm yaşı,
Lərzə salır dağı-daşı.
Borçalımın qan qardaşı,
Ağlama, Göyçəm ağlama!

Bir budaqda qoşa barıq,
Bir Vətənik, bir diyarıq,
Bir gün yenə qovuşarıq,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

Mən də sənin bir balanam,
Mən də səninlə bir canam.
Sıl gözünü, atam-anam,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

Qalmayıb Əşrəfin halı,
Artıbdı dərdi-məlalı.
Sənə həyandı Borçalı,
Ağlama, Göyçəm, ağlama!

15.06.2004
Sankt-Peterburq

SÖZÜM VAR

Mən bir ömür yaşamışam,
İkincidə gözüüm var!
Çünki, hələ ürəyimdə,
Milyon-milyon sözüm var!

Məni bu hal dəli edir,
Şama döndərir, əridir.
Canıma neştər yeridir,
Nə yaxşı ki, dözüüm var!

Pislik nədir bilməmişəm,
Nahaq bir iş görməmişəm.
Adi həyat sürməmişəm,
Sənətimdə izim var!

Haqsızlığa döyülmərəm,
Sərt qayayam, yeyilmərəm.
Nadanlara əyilmərəm,
Bükülməyən dizim var!

Haqq yoludu mənim yolum,
Poladdandı sınımaz qolum.
Allahıma qurban olum,
Həmişə ağ üzüm var!

Sətirlərim dövlət-varım,
Şeirlərim balalarım,
Azərbaycan – od diyarım,
Alovum var, közüm var!

Zirvələrə can atmışam,
Ürəyimi qanatmışam,
Neçə əsər yaratmışam,
Geridə hələ yüzüm var!

Bir cənnətdi o dağlarım,
Diş göynədən bulaqlarım,
Hər bir eldə yaylaqlarım,
Səhralarım, düzüm var!

Olsa da yüz qada, yüz qan,
Doymaq olmur bu dünyadan,
Əşrəf, yaşa, yarat hər an,
Səndə möhkəm əzm var !

18.02.2012
Petrozavodsk

DÜNYA NAMƏRD DÜNYASIDI

Hər yetənə bel bağlama,
Dünya namərd dünyasıdı.
Qanmayana söz söyləmə,
Sözün yerdə qalasıdı!

Ağıl umma bədniyyətdən,
Qaçammazsan xəyanətdən.
Uzaq gəzmə həqiqətdən,
Saflıq ömrün aynasıdı!

Səxavəti saxla əldə,
Çalış hörmət qazan əldə.
Yaxşı ad-san gəzər dildə,
Pislik başın bəlasıdı.

Dostu-yadı yaxşı tanı,
Mərd dost ilə gəz dünyanı.
Namərd ilə üzmə canı,
Ömrün gül tək solasıdı!

Əşrəf, ömrü vermə hədər,
Hədər ömür hədər gedər.
Çalış görmə dərd, qəm, kədər,
Hələ ömrün harasıdı!!

31.08.2004
Sankt-Peterburq

MƏNƏ QƏRİB DEMƏ

Qərib demə mənə, qardaş,
Vətəndaşam Vətən üçün.
Bax o sözə illər boyu,
Ağlamışam için-için.

Sən də doğma, mən də doğma,
Anamızdır Azərbaycan.
Bu el mənim, bu el sənin,
Bu ellərə canım qurban.

Paralanmış bir bədənlik,
Dilimiz bir, dinimiz bir.
Ayrı düşmüş bir Vətənik,
Canımız bir, qanımız bir.

Mənə qərib demə, qardaş,
Ürəyimə dəyir o söz.
Mənə qərib demə, qardaş,
Ürəyimi döyür o söz.

Burda ulu babalarım,
Torpaq üstə qan töküblər.
Burda neçə-neçə yağı,
Məğlub olub, diz çöküblər.

Bir zamanlar Gəncə xanı,
Hakim olub bu torpağa.
Gəl xatırla o keçmişi,
Bir nəzər sal ötən çağa.

Qərib demə mənə, qardaş,
Qərib qürbət eldə olar.
Axı sənin bir parandır,
Yaşadığım bu torpaqlar.

Qərib demə mənə, qardaş.
Biz bu yurdun övladıyıq.
Biz bu yurddan doğulmuşuq,
Yurddaş kimi qalmalıyıq!!

01.03.2010
Borçalı

RAFİQİM

Gülüşün bir dünyadır,
Duruşun bir dünyadır.
Yerişin bir dünyadır,
Mənim körpə Rafiqim!

Sənsən mənim loğmanım,
Sənə qurban bu canım.
Gəl başına dolanım,
Mənim körpə Rafiqim!

Ay dilimin laylası,
Ay dərdimin çarası,
Ay balamın balası,
Mənim körpə Rafiqim!

Sən qəlbimin sevinci,
Sən bir gövhər, bir inci,
Sən hamıdan birinci,
Mənim körpə Rafiqim!

Həyatımın dadısan,
Ürəyimin odusan,
Sən oğlumun oğlusan,
Mənim körpə Rafiqim!

05.04.2012
Petrozavodsk

BU FƏLƏYİN İŞİNƏ

Baxa-baxa qalmışam,
Bu fələyin işinə!
Gör kimləri saxlayır,
Kimi çəkir döşünə.

Həyat ölüm, qan-qada,
Ömür gedir ziyada.
Əzrayılın dünyada,
Bundan başqa işi nə?

Geysə tülkü libasın,
Satar elin-obasın.
Namərd yüz də yaşasın,
Dirisi nə, leşi nə?

Vaxtsız gələn qadanın,
Nanəcibin, nadanın.
Nakişinin, gədanın,
Əllisi nə, beşi nə?

Görən, eldə-obada,
Düşürəmmi heç yada?
Kimə qalıb dünyada,
Əşrəf haqda düşünə?

01.03.2007
Petrozavodsk

A BORÇALI

Ağır-ağır ellərinə,
Qurban olum, a Borçalı!
Tər ətirli güllərinə,
Qurban olum, a Borçalı!

Bəyaz qarlı dağlarına,
Bol bəhrəli bağlarına.
Təmtəraqılı çağlarına,
Qurban olum, a Borçalı!

Ayna gözlü göllərinə,
Dağ oynadan sellərinə.
Bərəkətli çöllərinə,
Qurban olum, a Borçalı!

Şah adına, şöhrətinə,
Qeyrət adlı sərvətinə,
Azərbaycan millətinə,
Qurban olum, a Borçalı!

Gəl Əşrəfi öz balan san,
Sənsiz mənə deyil asan.
Gözlərimdə bir dünyasan,
Qurban olum, a Borçalı!

31.01.2006
Sankt-Peterburq

**QOŞMALAR VƏ MÜXTƏLİF
ŞEİRLƏR**

AZƏRBAYCANIM

Bir “dağ”ım var, ağ saçları bəyaz qar,
Bir “dağ”ım var öpür onu buludlar.
Ömrüm boyu ürəyimdə közü var,
Borçalıdır yurdum-yuvam, məkanım!
O, sənin balandır, Azərbaycanım!

Elləri var bir-biriylə yanaşı,
Ruhun dərmanıdır torpağı, daşı.
Dünyanın özüylə ölçülür yaşı,
Borçalıdır yurdum-yuvam, məkanım!
O, sənin balandır, Azərbaycanım!

Açsan tarixini nələr söyləyər,
Orda cövlan edib ərlər-ərənlər.
“Beş min” əvvəl deyib bunu dədələr,
Borçalıdır yurdum-yuvam, məkanım!
O, sənin balandır, Azərbaycanım!

Saysan, ozanların bilinməz sayı,
Axtarsan dünyanı, tapılmaz tayı.
Bu dəli könlümün mülkü, sarayı,
Borçalıdır yurdum-yuvam, məkanım!
O, sənin balandır, Azərbaycanım!

Mənə qərib demə, qərib olsam da,
Əşrəf layiq deyil bu qərib ada.
Yenə deyəcəyəm olsam da harda,
Borçalıdır yurdum-yuvam, məkanım!
O, sənin balandır, Azərbaycanım!

11.12.2011

Kareliya, Petrozavodsk

BORÇALI

Yad ellər nə qədər cənnət olsa da,
Dərdimin dərmanı sənsən, Borçalı!
Yaralı könlümün, xəstə canımın,
Həkim, loğmanı sənsən, Borçalı!

Bir gözüms nigildi, bir gözüms həsrət,
Bir gözüms qəzəbdi, bir gözüms nifrət.
Varaqlar üstündə qalıb həqiqət,
Başın nələr çəkib, dinsən, Borçalı!

Dərd Əşrəfin ürəyində ağır yük,
Əzabı dözülməz, cəfası böyük.
Azadlığa bir möhür vur ömürlük,
Sınaram bu yoldan dönsəm, Borçalı!

13.04.2012

Petrozavodsk

BULUDLAR AĞLAYIR

Bulud ağlayanda nə dəhşət olur,
Gözündən torpağa göz yaşı tökür.
Şimşəklər bağırını elə dəlir ki,
Bulud haray çəkir, bulud hönkürür!

Kömür tək qaralır, elə dolur ki,
İldırım çaxanda neyləsin bulud?
Dünyanın o yeri qalmır ki, orda,
Gözünün yaşını tökməsin bulud.

Bu da kainatın möcüzəsidir,
Sirrini-sehrini bir Allah bilər.
Bəzən çisək kimi, bəzən şıdırğı,
Bəzən qara dönər yerə ələnər.

Onun gözlərindən sellər yaranar,
Dağ da o selləri saxlaya bilməz.
Onun göz yaşından göllər yaranar,
Göllər də onun tək ağlaya bilməz!

Dağları titrədər, daşı titrədər,
Yalçın qayaları oynadar seli.
Ana təbiətə bir şahlıq edər,
Gah mülayim olar, gah da ki, dəli.

Qəzəbi daşanda doluya dönər,
Döyər səhraları, döyər dağları.
Yükü boşalanda quzuya dönər,
Sakitcə boylanar torpağa sarı,
Mən belə görmüşəm hey, buludları!

27.03.2012

Petrozavodsk

ONDA UŞAQ İDİM

Onda uşaq idim, həmin o illər,
Gəldi göz önümdən bir pəri keçdi.
Boylandı üzümə, elə baxdı ki,
Gözündən gözümə bir alov köçdü!

Onda uşaq idim, həmin o illər,
Məni eşq oduna yaxdı o gözəl.
Canıma od salan gülüşləriylə,
Yıxdı can evimi, yıxdı o gözəl!

Onda uşaq idim, həmin o illər,
Mənim on üç-on dörd yaşımlı olardı.
Məhəbbətin əzabına dözməyə,
Onda uşaq idim, nə yaşımlı vardı!

Onda mən nə qədər uşaq olsam da,
Anlayırdım sevgi nədi, eşq nədi.
Eşidirdim, deyirdilər arxamca,
Əsrəf Məcnun olub, bir divanədi!!

23.03.2012

Petrozavodsk

OLMUR

Elə, hey deyirik su bir həyatdır,
Susuz bu həyatda yaşamaq olmur!
Bəs niyə demirik həyat bir sudur,
Axır, qabağını saxlamaq olmur!

Axı nə umuruq öz-özümüzdən?
Biri də düz gəlmir yüz sözümüzdən.
Kədər-qəm ələdir üz-gözümüzdən,
Bir dərdi dərd bilib ağlamaq olmur!

Hər yanda rəzalət, hər yanda qorxu,
Tərsəmi fırlanır fələyin çarxı?
Mənasız, boş yerə axan bir arxın,
Səmtini dəyişib, bağlamaq olmur!

Tanrı dərgahına çatmır əlimiz,
Həqiqət deməyə dönmür dilimiz.
Həyata inamı itirmişik biz,
Daha nə kükrəyib, çağlamaq olmur!

Ay Əşrəf, halı ol dünya sirrindən,
Dağlar da tərpənər, qopsa yerindən.
Ürək qırılırsa əzizlərindən,
Min dərman tapıla, sağaltmaq olmur!

12.04.2012
Petrozavodsk

...MƏNİ ÇƏTİN QANARSAN

Həyat yoldaşıma

Deyirsən sən məni sevmirsən daha,
Elə demə, ağır gedər Allaha.
İncidib könlümü, batma günaha,
Sonra sözlərindən peşman olarsan!

Beş balamın anasısan axı, sən,
Nə yatmısan, nə görəsən yuxu, sən?!
Sevilənin azı mənəm, çoxu sən,
Əl uzatsam ürəyimə qonarsan,
Eh... gülüm, sən məni çətin qanarsan!

Sirli bir aləməm, içim sərvətdi,
Yüküm dünya boyda eşq-məhəbbətdi.
Deməyə başına sözmü qəhətdi?
Mən ölsəm hər gecə məni anarsan!
Eh... gülüm, sən məni çətin qanarsan!

Əsil sevən dildə deməz “sevirəm”,
Sevgi şöhrət deyil arxa çevirəm.
Eşqinin uğrunda alışdı Kərəm,
Od tutub alışsam, məni qınarsan,
Eh... gülüm, sən məni çətin qanarsan!

Səni sevməyimi sor ürəyimdən,
Bu yolda namərdlik gəlməz əlimdən.
Dəymə xatirinə Əşrəfin hərdən,
Məni itirərsən, yetim qalarsan!
Eh... gülüm, sən məni çətin qanarsan!

17.02.2012

Kareliya, Petrozavodsk

NİYƏ YANMAYIM

Həyat yoldaşıma

Sən məni yandıran bir ocaq, bir od,
Mən sənin oduna niyə yanmayım?
Gözlərim, ürəyim səni tutubsa,
Mən sənin oduna niyə yanmayım ?!

Bir nazlı gözəlsən gözümdə, gözəl,
Lalənin rəngi var üzündə, gözəl.
Özün də gözəlsən, gözün də gözəl,
Mən sənin oduna niyə yanmayım?!

Ölürəm, görəndə nazü-qəmzəni,
Nə gözəl yaradıb Yaradan səni.
Dönüb Kərəm olsam qınama məni,
Mən sənin oduna niyə yanmayım?!

Meylim sən tərəfə qonursa, gülüm,
Ürəyim, hey səni anırsa, gülüm,
Bülbül gül oduna yanırsa, gülüm,
Mən sənin oduna niyə yanmayım?!

Əşrəfə dağ çəkir baxan baxışlar,
Könlümü yandırır-yaxan baxışlar,
Alırsa canımı o xan baxışlar,
Mən sənin oduna niyə yanmayım?!

11.03.2012

Kareliya, Petrozavodsk

TAHİRİN

Ay ellər, ürəyim bir dağa dönür,
Eşidəndə şöhrətini Tahirin!
Dünyanı xəlq edən Tanrı da görür,
Borçalıda hörmətini Tahirin!

Zirvələr rəmzidir qartallar kimi,
Ulu bir sənətin olub hakimi.
Dil açıb danışar dindirsen kimi,
Bu sənətdə qeyrətini Tahirin!

Tək budu təmənnam qoca dünyadan,
Qoy əskik olmasın eldən-obadan.
Bu qüdrəti, bu varlığı yaradan,
Özü versin qismətini Tahirin!

Gözümü yollara elə dikmişəm,
Sənəti önündə mən diz çökmüşəm,
İllər boyu ürəyimdə çəkmişəm,
Dağlar boyda həsrətini Tahirin!

Ay Əşrəf, az inlə, az fəğan eylə,
Sinənə dərd yağıb Tanrı əliylə.
Əgər bacarırsan hər yerdə söylə,
Cahan dolu sərvətini Tahirin!

12.05.2007

Sankt-Peterburq

İNCİMƏ

Dolansam başına pərvanə kimi,
Desəm ki, gülümsən, gülüm, incimə!
Sığal çəksə gözlərinə gözlərim,
Darasa telini əlim, incimə!

Gülüşündən çiçək dərim, gül dərim,
Şəfqət bilim, ürəyimə göndərim,
Dolansa belinə titrək əllərim,
Od alsa dilindən dilim, incimə!

Gedək qoşa gəzək bizim dağları,
Orda gözəlliyi özün gör, barı.
Yoxlayaq sevgiyə əhdi-ılqarı,
Varmı etibarın, bilim incimə!

Baxışını gözlərimə mənim qoy,
Sevincimi sevincinə səpim qoy.
Yanağından, dodağından öpüm qoy,
Yandır məni, çıxsın külüm, incimə!

Əşrəfə yer ayır can otağında,
Qoy yatım, dincəlim cənnət bağında.
Heç olmasa ömrün qoca çağında,
Ölsəm qucağında ölüm incimə!

25.02.2007
Petrozavodsk

MƏST OLAM

Heyran-heyran, ay boylanan telli qız,
Baxışın gözümü döyə, məst olam!
Çiçək olam baxçanızda bitəm mən,
Nəfəsin üzümə dəyə, məst olam!

Bulaq olam, dodaq məndən su içə,
Torpaq olam, sinəm üstədən yad keçə.
İcazə ver mehman olum bu gecə,
Bəlkə bu gözlərim doya, məst olam.

Hərdən əl uzadam telə gecələr,
Dolayam qolumu belə gecələr,
Məhəbbətim cuşə gələ gecələr,
Həsərimə nöqtə qoya, məst olam!

Baxışından nur ələmə, gül yağa,
Barmaqlarım sıgal çəkə yanağa.
Tamarzı qalmayam o dil-dodağa,
Gözlər bir-birini yeyə, məst olam!

Gəl yazıq Əşrəfi salma çöllərə,
Hər sözüm-söhbətim düşər dillərə.
Canımı verərəm şux gözəllərə,
Gözəllər dərdimi duya, məst olam!

24.12.2002

Sankt-Peterburq

GÜLABI

Qardaşım Gülabıya

Əziz Yaradana min şükür olsun,
Könüllər mülkünə döndü Gülabı!
Deməsinlər yer üzündə yurd salıb,
Sənətə göylərdən endi Gülabı!

Çalğıda mahirdi, sazda yenilməz,
Sirdi, möcüzədi, çəkiyə gəlməz.
Od olub yanmasa o çala bilməz,
Babamız Əmrahla təndi Gülabı !

Özü mehribandı, üzü gülərdi,
Sənət dünyasında ər oğlu ərdi.
Əşrəfin gözündə ocaqdı-pirdi,
Paşadı, sultandı, xandı Gülabı!

13.08.2011

Sarvan, Borçalı

DÜNYA

Kasıbın, fağırın qırıb belini,
Salırsan yazığı nə günə, dünya!
Dağ çəkirsən namərdlərin əliylə,
Dəyirsən mərdlərin qəlbinə, dünya!

Qədrin bilməyirsən aqıl insanın,
Haqqı tapdayırsan, alırsan canın.
Ünvanısan iftiranın, yalanın,
Görürsən hər işi tərsinə, dünya!

Qatı açılmamış çox sirlərin var,
Yalana can verən əsirlərin var.
Hələ də ifritə ünsürlərin var,
Tabəsən onların dərsinə, dünya!

Əlin sığal çəkir bəd niyyətlərə,
Mərdi mat eyləyib, salırsan şərə.
Əyyaşlar gözündə dönürsən pirə,
Bilmirəm nə deyim mən sənə, dünya!

Əşrəfəm, halıyam hər bir işindən,
Cana yığılmışam pis vərdişindən.
Heç nə anlamıram bu gedişindən,
Sirli bir aləmsən sən mənə, dünya!

24.01.2011

Borçalı

APARIN MƏNİ

Gözəlliği gözlərimə təpməyə,
Sevincimi vüqarına səpməyə,
Bulaqların sinəsindən öpməyə,
Gəlir, o dağlara aparın məni!

Kəkötundan, quzqulaqdan dərməyə,
Çiçəklərdən dəstə tutub hörməyə,
Dağ başında qartalları görməyə,
Gəlir, o dağlara aparın məni!

Toy-mağarda dəli-dəli süzməyə,
Buz suları dodağımda əzməyə,
Qarış-qarış yamacları gəzməyə,
Gəlir, o dağlara aparın məni!

Gözlərimi yollarına dikmişəm,
Çənə dönüb ərimişəm, çökmüşəm,
İllər boyu həsrətini çəkmişəm,
Gəlir, o dağlara aparın məni!

Əşrəf o yerlərin olub qəmxarı,
Başında illərin bəyaz, ağ qarı,
Öpərim bir də mən görsəm dağları,
Gəlir, o dağlara aparın məni!

02.07.2007

Sankt-Peterburq

BUTA

Şairə Səadət Butaya həsr edirəm

Dağların ömrü tək, əbədiyyətə,
Təbiət qoynundan boylandı Buta.
Günəş tək dünyanı nura bələdi,
Özü al şəfəqə boyandı Buta.

Tanrı bu vergini yerində verdi,
Səadət adında buta göndərdi.
Bir dağlar qızını dağa döndərdi,
Ən uca zirvədə dayandı Buta.

Qayalar gözəli şələlə oldu,
Bağrına xal düşdü, gah nalə oldu.
Dərdi ürəyində min şələ oldu,
Eşqinin uğrunda hey yandı Buta.

Bəxtinə qarğışçı olmadı yenə,
Acı günlər yazılsa da ömrünə,
Abbas¹ dedi, Abbas gəldi dilinə,
Dərviş tək səhralar dolandı Buta.

Əşrəf, ürəyini alsa da kədər,
Yüz yalvar, sözlərin olacaq hədəf.
Çünki, gəncliyindən bu günə qədər,
Ömrünə dağ çəkən insandı Buta.

11.10.2009

Petrozavodsk

¹ Abbas – şairənin vaxtsız vəfat edən həyat yoldaşının adıdır.

AY BUTA

Bir də o yerlərə səfərin olsa,
Məni də dağlara apar, ay Buta!
And olsun Allaha, sənin yanında,
Xəstə adam şəfa tapar, ay Buta!

Hər sözün qızıldı, incidi, zərdi,
Şəstinə hörmətim dağlar qədərdir.
Deməsəm o yerlər ocaxdı-pirdi,
Dünya məhvərindən qopar, ay Buta!

Yada düşüb Şindi dağı, Əyri qar,
Hər birinin yamacında izim var.
Gəlişimə çox sevinər o dağlar,
Bunları bilməyə nə var, ay Buta!

Qayalarda kəkliklərə baş çəkək,
“Xallı düz”də yüz tam verər hər çiçək.
Dış göynədən bulaqlardan su içək,
Ömür gedər, tarix qalar, ay Buta!

O dağların hər keçidi dolama,
Dözərsənmi, nəzər qılsan halıma.
Bir səbəb ol, nur çilənsin yoluma,
Yoxsa Əşrəf havalanar, ay Buta!

20.12.2012
Petrozavodsk

SƏADƏT BUTAYA!

Nəfəs alıramsa, mənə can verən,
Sənin qan oynadan əsərlərindi.
Ruhum da, canım da, duyğularım da,
Əgər duyursansa, əsirlərindi!

Tac nəyə lazımdı sən olan yerdə,
Səndən soraq verir, səma da, yer də.
Adəmdən əmanət qalan ellər də,
Sən mənsub olduğun nəsillərindi!

Hikmət yolçusuyam əbədiyyətin,
Dağlardan ucadır sənət sərvətin.
Canlı varlığısan bu təbiətin,
Ömrünə bal qatan fəsillərindi!

Gənc ikən ömrünün bahar əyyamı,
Tanrı özü verdi sənə bu camı.
Bu sehri, bu sirri dərk etməz hamı,
Səni dərk edənlər öz ellərindi!

“Şindi”yə boylandım bir səhər çağı,
Dedilər Butaymış əziz qonağı.
Dedim qəmli durma, a Şindi dağı,
Axı səndə gözən gözəllərindi!

Ürəyi daş deyil, duyandı Əşrəf,
Daşı daş üstünə qoyandı Əşrəf.
Həsərin oduna çox yandı Əşrəf,
Ona gəndən baxır gözəllər indi!

20.06.2012

Bakı

BALAMIN

Səni and verirəm , ey ulu Tanrı,
Şad eylə könlünü hər an balamın!
Əsməsin üstünə xəzan yelləri,
Yeni bir ailə quran balamın!
Mələkə balamın, Ceyran balamın!

Həyat bağçasının barını dərsin,
Bu dünya durduqca xoş günlər görsün.
Xudam qismətini qoy özü versin,
Nur-ipək balamın, rəvan balamın!
Mələkə balamın, Ceyran balamın!

Arzuları çiçək açsın, gül açsın,
Diləkləri zirvələrə ucalsın.
Şad-firavan ömür sürsün, qocalsın,
Ömrünə-gününə qurban balamın!
Mələkə balamın, Ceyran balamın!

Şən illər yazılsın ömür payına,
Qoy ellər yığılsın bu gün toyuna.
Qurban olum qamətinə, boyuna,
Belə kövrək-kövrək duran balamın,
Məlakə balamın, Ceyran balamın!

Üzü-gözü gülər olsun hər zaman,
Baldan şirin olan dilinə qurban.
Ay Əşrəf, diləyim budur Tanrıdan,
Hər günü şad olsun tərən balamın,
Məlakə balamın, Ceyran balamın!

11.03.2003

Sankt-Peterburq

SÖZÜ VAR

Açdim ürəyimi Əli Abbasa,
Dedi, bu dünyanın astar üzü var!
Əyləşmə yanında hər müxənnəsin,
Nalayıq, hərcayı, bədxah sözü var!

Etibarı çox adamda axtarma,
Sağlam düşüncənin qəsdinə durma.
Canını incitmə, özünü yorma,
De harda görübsən sözün düzü var?!

Səni saymayanlar hələ kaldılar,
Yüz vədə verdilər, “zurna” çaldılar.
Özündən müştəbeh, “əhli-hal” dılar,
Eləsindən bu şəhərdə yüzü var!

Arzun-əməllərin dəyməsin daşa,
Həyat cəhənnəmdir qanadsız quşa.
Ay Əşrəf, ömrünü elə vur başa,
Qoy desinlər özü getdi, izi var!

30.10.2010
Borçalı

HAYIF

Hayıf çox şirindi, dadı bal dadı,
Dada bilməmişəm bu dadı, hayıf!
Çox dedim dadından dadlı bal dadım,
Bu həyat hey məni budadı, hayıf !

Ağır əzabından qaça bilmədim,
Qanadım qırıldı, uça bilmədim.
Dərdimi heç kəsə aç bilmədim,
Dərddi bu dərdimin bəd adı, hayıf!

Dərdim dedim dərd bilənə, dərd öldü,
Gördü dərdim çoxdu, gözləri doldu.
Məni sıxan bir baxımsız Yurd oldu,
Bax budur Əşrəfin fəryadı, hayıf!

28.05.2012
Petrozavodsk

NƏ FAYDA!

Söyüdlər, çinarlar bəhrəsiz olar,
Palıdın budağı gövdəsi boyda.
İnsanın alçağı üzdən tanınar,
Yaxşı sənətkarın gur səsi toyda!

Qanmaz sözlərini deyər havadan,
Çünki, belə yaradıbdı yaradan.
Dünyadan xəbərsiz, əhlikef, nadan,
Nə toyda görünər, nə də ki vayda!

Sevinci çox olar dost gəlişinin,
Sonluğu xoş olmaz namərd işinin.
Elinin qədrini bilən kişinin,
Ürəyi el boyda, obası boyda!

Nadana yüz danış, yüz söhbət elə,
Deyib-danışdığın gedəcək yelə.
Etdiyin hörməti çətin ki, bilə,
Çünki, davranışı ədası boyda!

Qırmızısıfətdən ağıl-kam umma,
Dost səni saymırsa od olub yanma.
Ay Əşrəf, sözünü mərd de, utanma,
Bədxahı, şorgözü tanı nə fayda!

14.05.2004

Sankt-Peterburq

QALIB

Bəlalı başımda düşüncələrim,
Yox olub, dağılıb, virana qalıb.
“Dəli at” belində çöllər gəzirəm,
Umudum dərdimi qanana qalıb!

Ömrün sərt küləyi əsir tərsinə,
Tanrı yazıb mən tək tərsi, tərsinə.
Göz yumuram harda görsəm tər sinə,
Əlacım mollaya, qurana qalıb.

Qəzanın qədəri saysız-hesabsız,
İllər bir-birindən qəddar, amansız.
Söz də keçmir fırldaqsız, yalansız,
Doğrunun gümanı yalana qalıb.

Fələk canı, torpaq məzar, özün gör,
İnsanlar qul, dil ahu-zar, özün gör.
Dünya fani, həyat bazar, özün gör,
Ömür-gün payımız talana qalıb.

Ay Əşrəf, hardadır sevgi-məhəbbət,
Tanrıya inam yox, insana hörmət.
Dünya başdan-başa qatı cinayət,
Bəşərin sükanı yalana qalıb.

26.08.2004
Sankt-Peterburq

XATİRƏLƏRİM

Sonsuz xəyallara qonaq oluram,
Düşəndə yadıma xatirələrım!
Tək-tənha qalıram fikirlər ilə,
Görünür gözümə ötən günlərim,
Düşəndə yadıma xatirələrım!

Yerimə qor dolur, yata bilmirəm,
Bir dəli yorğadı, tuta bilmirəm,
Elə uzaqdadı çata bilmirəm,
Sinəmə dağ çəkir düşüncələrim,
Düşəndə yadıma xatirələrım!

Ağlım havalanır divanələr tək,
Uçub dağılıram viranələr tək.
Ruhum dağlar aşır, yüz də başın çək,
Bilmirəm, yolunu hara döndərim,
Düşəndə yadıma xatirələrım!

Görürəm, qanadlı bir quşa dönür,
Bəzən də quruyur bir daşa dönür,
Ayazlı-şaxtalı sərt qışa dönür,
Buz olur sevdiyim o xəyal Pərim,
Düşəndə yadıma xatirələrım!

Ay məni sevənlər, deməyin mənə,
Əşrəf ya dəlidir, ya da divanə.
Qarışır gözümlün axan selinə,
Soyuq bulaqlarım, buz çeşmələrim,
Düşəndə yadıma xatirələrim.

13.12.2012
Petrozavodsk

SEGAH ÇALANDA

Məni bu dünyadan qoparır, Allah,
Özgə bir aləmə aparır, Allah,
Xəyalım göylərə at çapır, Allah,
Elbrus bir dəli segah çalanda.

Təbiət min dona, rəngə bürünür,
Dağların döşündə duman sürünür,
Bu dünya gözümə cənnət görünür,
Elbrus bir dəli segah çalanda!

Marallar hürküşür öz bərəsində,
Ceyranlar, cüyürlər haray səsinə,
Qartallar qıy vurur dağ zirvəsində,
Elbrus bir dəli segah çalanda!

Pərdələr sirrini aləmə yayır,
Gül açır xallanır çəmən, çöl, bayır.
Çaylar havalanır, sellər oynayır,
Elbrus bir dəli segah çalanda!

Yamaclar lalədən geyir donunu,
Ruhum səcdə qılır dağlar qoynunu.
Sanki, bu dünyanın çatacaq sonu,
Elbrus bir dəli segah çalanda!

Əşrəfin qəlbinə od-alov yağır,
İçimi göynədir, yandırır, yaxır.
Elə bil göylərdə şimşəklər çaxır,
Elbrus bir dəli segah çalanda!

19.03.2012
Petrozavodsk

MEH ƏSƏNDƏ

Meh əsir, saçımı elə tərpedir,
Canıma su kimi yayılır bu meh.
Yayın qızmarında, qora vaxtında,
Min dərдин dərmanı sayılır bu meh!

Ağac kölgəsinə ehtiyac qalmır,
Hərdən sərin-sərin mehlər əsəndə.
Əsdikcə insana bir ləzzət verir,
Çisəkli-çiskinli yay gecəsində!

Həyata bir sevinc, fərəh gətirir,
Sanki, şəfa tapır xəstə adamlar.
Səhərlər ot üstə yaranan şəhin,
Yoxsa mehlər ilə əlaqəsi var?

Şeh mehdən yaranır çəmənliklərdə,
Təbiət özü də mat qalır buna.
Kainat aləmi nura boyanır,
Çox şükür, tanrının yaratdığına!

06.04.2012
Petrozavodsk

BU DÜNYA

Etibarı, sədaqəti itirib,
Haqqa qılıncını çəkir bu dünya!
Nanəcibə, müxənnətə, nakəsə,
Baş endirib, dizə çökür bu dünya!

Olsa da sərvəti, varı, dövləti,
Kasıblar yanında yoxdu hörməti.
Namərdlərə verib şanı-şöhrəti,
Mərdin gözlərini tökür bu dünya!

Ay Əşrəf, əl saxla, dayan bircə an,
De görüm, kimlərə olubdu həyan?
El üçün dünyaya meydan oxuyan,
Ərənlər dizini bükür bu dünya !

08.01.2009

ALLAH

Həyat bir səhnədir, ömür bir əsər,
Onun sətir-sətir yazanı Allah!
Min əzab göndərir, min dərdə salır,
Allahın yolundan azanı Allah !

İnsan var xoşsifət, üzü gülərdi,
İnsan var hər sözü incidi, zərdi,
İnsan da var, dili acı, zəhərdi,
Qəbir də çəkəmməz nazını, Allah!

Arzular cücərib boyuna versə,
Bağban bağçasının barını dərsə,
Sevən sevdini vəfalı görsə,
Yaşayar ömrünün yüzünü, Allah!

Bahar bahar olmaz boran-qar olsa,
Dost dostdan inciyər sirri car olsa,
Kasıbın yediyi zəhrimar olsa,
Kədər-qəm bürüyər üzünü, Allah!

Görmüşəm zülmünü hər əziyyətin,
Olmuşam qurbanı ilk məhəbbətin.
Əşrəfi anlayan tapılar çətin,
Sən ona verginən dözüümü, Allah!

10.04.2012

Kareliya, Petrozavodsk

İNSAN

Həyatda bir dəfə gəlir dünyaya,
Bir dəfə doğulur zavallı insan.
Ağır gün də görür, kədər də görür,
Əridir ömrünü bu hallı, insan.

Bir ağac ömrü də yaşamır, Allah,
İllərnən gözündən yaş damır, Allah.
Elə bir tərəfdən daşdanır, Allah,
Nəyə lazım imiş bu canlı insan.

Bəzən küskün olur, canından bezir,
Bəzən xəyallanır, dünyalar gəzir.
Ölüm qarşısında durur müntəzir,
Nə qədər, olsa da ədalı insan.

Allahın dərgahı şikayət yeri,
Göylərə uzanır daim əlləri.
Kövrələ-kövrələ sayır illəri,
Başı min qovğalı, bəlalı insan.

Ömrün son günləri fağıra dönür,
Dünya gözlərində heç nə görünür.
Ay Əsrəf, beş arşın ağa bürünür,
Dünyadan köçəndə dünyalı insan.

05.05.2012
Petrozavodsk

AY DƏDƏ

Elə bilmə unutmuşam mən səni,
Ürəyimin özündəsən, ay Dədə!
Elə san ki, təbiətin qoynunda,
Çeşmələrin gözündəsən, ay Dədə!

Ağrıları kənar eylə amandı,
Sənsiz mənə dünya belə yalandı.
Ürəyin körpədi, hələ cavandı,
Növcavanlıq izindəsən, ay Dədə!

Əşrəf bir övladdır sənə əzəldən,
Yaraşmır yoluna nə duman, nə çən.
Bu dünya durduqca ürəyimdəsən,
Söhbətimdə, sözümdəsən, ay Dədə!

DƏDƏ

Dərviş olub səhralara düşmüşəm,
Dolanıb çölləri gəzirəm, Dədə!
Ömrün yollarında əriyib gedən,
O keçən illəri gəzirəm, Dədə!

Dünyadan küsmüşəm, bezmişəm yaman,
Əzəldən bəd gəlib bu dövrən, zaman.
Başıma qar yağır, gözümə duman,
Dərd-vərəm içində üzürəm, Dədə!

Əşrəfəm, cilovsuz xəyal atında,
Gəzirəm göylərin yeddi qatında.
Özüm də bilmirəm, qoca vaxtında,
Qürbətə mən necə dözüürəm, Dədə ?!

01.01.2006
Sankt-Peterburq

ANAMIN

Məndən ötrü ağrı çəkib, dərd çəkib,
Ürəyinə qurban olum anamın!
Yolumda nə qədər əziyyət çəkib,
Diləyinə qurban olum anamın!

Gecələr yatmayıb səhərə qədər,
Qəlbi qəm oylağı, gözündə kədər,
Saçına dən salıb vəfasız illər,
Əməyinə qurban olum anamın!

Kişi təbiətli, kişi qeyrətli,
Dili baldan şirin, sözlü-söhbətli,
Ay Əşrəf, süfrəsi bin-bərəkətli,
Çörəyinə qurban olum anamın!

11.01.2006
Sankt-Peterburq

QOCALTDI

Dostum, bu dünyanın üzünə lənət,
Qocalmazdım, məni qürbət qocaltdı.
Qəmli xəyallara əsir eylədi,
Qocalmazdım, məni qürbət qocaltdı!

Daş ələdi bu bəlalı başıma,
Of demədi gözdən axan yaşıma.
Duz yerinə zəhər qatdı aşıma,
Qocalmazdım, məni qürbət qocaltdı.

Əşrəfəm, elimdən dərbədər oldum,
Bulud kimi gah boşaldım, gah doldum.
Allah haqqı yaşamaqdan yoruldum,
Qocalmazdım, məni qürbət qocaltdı!

Petrozavodsk

MƏNİ

Dünyanın bu da bir möcüzəsidə,
Anam Borçalıda doğubdu məni!
Yəqin ki, göylərin mələkəsidə,
Anam Borçalıda doğubdu məni!

Yoxsa, təbiətin sirridi, nədi?
Görünməmiş möcüzələr törədi.
Ay Allah, dünyanın işinə bax bir,
Anam Borçalıda doğubdu məni!

Heç kəsi heyrətə salmasın sözüm,
Od-alov oğluyam, şahiddir gözüm.
Bunu böyüyəndə bilmişəm özüm,
Anam Borçalıda doğubdu məni!

Bələyim bələnib torpaq üstündə,
Yuxular yatmışam yarpaq üstündə.
Yağışlı-çişkinli, çənli bir gündə,
Anam Borçalıda doğubdu məni!

Bir övlad yarandı Əşrəf adında,
Sonsuz bir istəyin qanadlarında.
Sənətkar ocağı, odlar yurdunda,
Anam Borçalıda doğubdu məni!

21.09.2007
Sankt-Peterburq

ANAM AĞ KƏFƏNƏ BÜRÜNDÜ ORDA

Dərin fikirlərə əsir olmuşam,
Gözlərim önündə əncir ağacı.
Həmin o ağacın yerində, allah,
Gözümün işığı, başımın tacı,
Anam ağ kəfənə büründü orda!

Lal-dinməz durmuşuq qarşı-qarşıya,
O göyə boylanır, mən isə ona.
Sən, bir bu Tanrının işinə bax ki,
Baxmadı oğlunun göz yaşlarına,
Anam ağ kəfənə büründü orda!

İçdi bu dünyanın qəm-kədərini,
İçində axıtdı göz yaşlarını.
Nə qədər ağladıq, baxmadı bizə,
Yadına salmadı balalarını,
Anam ağ kəfənə büründü orda!

Onda sən yoxuydun, əncir ağacı,
Bir anam, yuyucu, bir su varıydı.
Bir soyuq məzara gedən cığırılar,
Bir də körpələrin göz yaşlarıydı,
Anam ağ kəfənə büründü orda!

Sonra sən doğulub gəldin dünyaya,
Nə qədər böyüyüb, yekələnmişən?
Anamı görməyən, ay barsız ağac,
Bunu gözlərimdən gərək biləsən,
Anam ağ kəfənə büründü orda!

31.08.2003, Baş Muğanlı

BİR AŞIĞA

Sazı budamazlar, ay aşıq qardaş,
Sənə o saz verib bu adı-sanı!
Döymə o telləri, alışıb yanar,
Alovu qərq edər küllü-cahanı!

Gəl sazın sehrini barmaqla göstər,
Bədəni oynatmaq deyildir hünər.
Ustad ozanların xətrinə dəyər,
Naşımı sayırsan eli-obanı?!

Saz-sənət qədrini nədən nə bilər?
Sənətə qiyməti aqillər verər.
Elə çal ki, inciməsin pərdələr,
Barmağınla lərzə gətir dünyanı!

Qorquddan o yana gedir bu sənət,
Tanrıdan pay gəlib bizə bu nemət.
Sazı çal, necə ki, çalır Ədalət,
O hikmətlə coşdur bədəndə qanı.

Xan Əmrahın yangısını yada sal,
Güləbının sehrinə var, sonra çal,
Xanların sazından bal süzülür, bal,
Yoxluğu yandırır Azərbaycanı!

Sanma şair bu sənətdə naşıdı,
Saz naləsi gözlərinin yaşıdı,
Ömrü boyu qəlbində qəm daşıdı,
Bir gün el deyəcək Əsrəfim hanı?

05.07.2005

Sankt-Peterburq

GƏLƏNDƏ

Mən ömrümü yaşamaqdan doymuram,
Sevincim, şad günüm qarşı gələndə.
Küsürəm həyatdan lal gözlərimin,
Kədərdən doğulan yaşı gələndə.

Hey baxıram bu dünyanın işinə,
Qana hərisləri çəkir döşünə,
Fağıra dərd verir, salır dişinə,
Ələyir başına daşı, gələndə!

Papağı tərsinə geyinənlərdən,
Dostunun dalınca deyənənlərdən,
Alçaq əməllərlə öyünənlərdən,
Yaman xoşu gəlir, xoşu gələndə.

Qəlbi qaralardan uzaq gəzirəm,
Yüz təsir görürəm, yenə dözüürəm,
Birdən də, həyatdan elə bezirəm,
Qarşıma nanəcib, naşı gələndə.

Az qalıb o günə, tez gələcəkdi,
Adına gör nələr deyiləcəkdi.
Ay Əşrəf, dizlərin əyiləcəkdi,
Ömrünün altmış yaşı gələndə.

04.05.2012
Petrozavodsk

KİŞİLƏR

Qeyrətli atları minib getdilər,
Qeyrətə körpülər salan kişilər.
Mərdliyi mənliyə calaq etdilər,
Mənliyi mərdlikdən alan kişilər.

Görün o dövrandan bizə nə qaldı?
Keçmiş əsrlərdən əfsanə qaldı.
Dönüb xəyallarda yurd-yuva saldı,
Həyatdan, ömürdən talan kişilər

Ay Əşrəf, bir anlıq fikirləş, nədən?
Gör hansı dərdlərdi səni göynədən?
Yeri, göyü, ərşi, gürşü titrədən,
Necoldu köhnədən qalan kişilər!?

23.05.2004
Borçalı

ÖZÜNÜ GÖZLƏ

Gecənin gec vaxtı döyüb qapını,
Yersiz gələnlərdən özünü gözlə!
Dalınca sürünən yaltaqlar kimi,
Üzə gülənlərdən özünü gözlə!

Etibar hardadır indi dünyada,
Ürəklər qaradı, kindi dünyada.
Nə qədər ocaqlar söndü dünyada,
Qəlbi xainlərdən özünü gözlə!

Hər zaman Tanrıya çevir arxanı,
Dostunu, düşməni yaxından tanı.
Bir anın içində yıxar dünyanı,
Xatalı əllərdən özünü gözlə!

Elə bir zəmanə gəlibdi, qardaş,
Bilinmir nə yaxşı, nə dost, nə sirdaş.
Hər tərəf dələduz, hər tərəf əyyaş,
Ağlı əlillərdən özünü gözlə!

Demə bu dünyada hamı yaxşıdı,
Təkcə saflıq bu həyatın naxşıdı.
Namərdlik namərdin sapand daşıdı,
Daşı bəllilərdən özünü gözlə!
Xain əməllərdən özünü gözlə!

19.12.2004
Sankt-Peterburq

ALLAH

Davasız-dərmansız yaradı ömrüm,
Qürbətdə can verən canıma, Allah.
Başıma qar səpən vəfasız illər,
Elə bil susayıb qanıma, Allah!

Hər tərəfdən dərd ələnir üstümə,
Alışırım, qərq oluram tüstümə.
Zalım fələk elə durub qəsdimə,
Düşübdü qollarım yanıma, Allah!

Əşrəf zəmanənin olub qurbanı,
Bəs ömür verənin insafı hanı?
Vallah istəmirəm belə dünyanı,
Gəl məni qınama, qınama, Allah!

ÜRƏYİM

Hər bir əziyyətə, hər bir möhnətə,
Mətinləşib, yaman dözdü ürəyim.
Qəmli günlərimi bir qələm təki,
Həyat vərəqimə yazdı ürəyim!

Namərddən qorxmadım, comərd yaşadım,
Mərdlər sırasında çəkildi adım.
Mehriban dolandım, hörmət qazandım,
Dostlar qarşısında düzdü ürəyim!

Öz adım Əşrəfdi, Qaş Muğanlıyam,
Yurdum Borçalıdı, dağ-aranlıyam.
Atam Xındı Məmməd, onun oğluyam,
Sənətkar nəsliyəm, sazdı ürəyim!

AZƏRBAYCAN

Duman, çəkil bu yollardan,
Mən dağlara qalxmalıyam.
Başı qarlı zirvələrdən,
Öz yurduma baxmalıyam.
Duman, çəkil bu yollardan,
Qoy görünsün Azərbaycan.
Duman, çəkil bu yollardan,
Məni görsün Azərbaycan.
Vətən deyə hayqırıram,
Vətən deyə bağırıram.
Dərbəndimi, Təbrizimi,
Azadlığa çağırıram.
Daha bəsdir bölünmüşük,
Daha bəsdir üzülmüşük,
Tarix bizdən nə istəyir?
Düz beş şişə düzülmüşük.
Min əziyyət, ağrı-qada,
At oynadır Borçalıda.
Bütöv Qərbi Azərbaycan,
Heç düşürmə bu gün yada?
Duman, çəkil bu yollardan,
Qoy keçmişə nəzər salım.
Baxım odlar diyarına,
O torpaqdan ilham alım.
Nə vaxtacan dilənçi tək,

Gəzəcəyəm yad ellərdə?
Bütöv elim olmalıdır.
Vətənim bələnləri,
Bələn əlim olmalıdır.
Qoy cəmlənsin Azərbaycan!
Qoy birləşsin Azərbaycan!
Bütövləşsin Azərbaycan!
Bütövləşsin Azərbaycan!

Sankt-Peterburq

QOCALDI

Sevincli günlərim getdi, ay Sevinc,
Əridi qar kimi, arxada qaldı.
Ağ örtük bağladı başıma illər,
Gözlərimi duman aldı, çən aldı,
Əsrəf əmin bax beləcə qocaldı!

Bir zamanlar, uca dağlar başında,
Qartala dönərdim gənclik yaşında.
İndi zəmanənin qarlı qışında,
Ömrümə qəm yağdı, kədər iz saldı,
Əsrəf əmin bax beləcə qocaldı!

Ulu dağlar gözlərimdən uzaqdı,
Buz bulaqlar gözlərimdən uzaqdı,
O yaylaqlar gözlərimdən uzaqdı,
Məni dərdə salan bu qəmli haldı,
Əsrəf əmin bax beləcə qocaldı!

Bir də bu dünyaya gələcəyəmmi,
Bir də bu dünyanı görəcəyəmmi?
Gedib Vətənimdə sevəcəyəmmi?
Həsrət ürəyimdə bir qara xaldı,
Əsrəf əmin bax beləcə qocaldı!

Demə şair divanədi, ya dəli,
Ümmanlar yaradıb gözümlün seli.
Kor-koranə qürbət elə gələli,
Günüm-güzəranım hey qalmaqaldı,
Əşrəf əmin bax beləcə qocaldı!

Sankt-Peterburq
14.11.2007

NƏVƏM ƏŞRƏFİN AD GÜNÜNƏ

Ad günün mübarək, a körpə balam,
Üzündən-gözündən nur yağır bu gün!
Arzum budur böyük oğlan olasan,
Şad günlər içində şən keçsin ömrün!

Tanrı qismətini versin həmişə,
Çətin günlər yollarından gen düşə.
Yüz yaşında saçlarına dən düşə,
Gözəl ömürlərlə tən keçsin ömrün!

Səni görüb Əşrəf baban sevinsin,
Səni ürəyinin şah tacı bilsin.
Ən gözəl günlərin qarşına gəlsin,
Bütün ömürlərdən seçilsin ömrün!

20.03.2010
Borçalı

YANAN GÜNƏSSƏN

Qardaşım Gülabıya

Sən məni zirvəyə aparan bir yol,
Sən mənə zirvədən baxan günəssən!
Sənət dünyasında tac axtarsalar,
Səni göstərəcək kimə günəssən!
Çünki, sən göylərdə yanan günəssən!

Odlu sözlərindən doymaqlı olur?
Hər sözün inci tək düzülən hikmət.
Səni dinləyənin könlü durulur,
Amalın həqiqət, yolun həqiqət.
Qəlbi xainlərlə vuruş, döyüş sən!
Çünki, sən göylərdə yanan günəssən!

Yaz-yarat həqiqət naminə, qardaş,
Qoy səni zirvədə qartal dinləsin.
Sənin ürəyində yanan ocaqlar,
Məni də yandırın, külə döndərsin.
Sən ellər yolunda bir yüksəlişsən!
Çünki, sən göylərdə yanan günəssən!

Uzaq ol kədərdən, uzaq ol qəmdən,
Hələ nə görmüsən dünyada, qardaş,
Vallah, bir dənədi şair Dilqəmdən,
Hələ sən gərəksən həyatda, qardaş.

Vicdanı təmizsən, qəlbi genişsən,
Çünki, sən göylərdə yanan günəşsən!

Əşrəfin qəlbinin tacısan-tacı,
İnan, bu istəyin sonu görünür.
Bir şair ömrünün sənsən əlacı,
Oda od çatırsan, ocağı sönmür.
Dostluq heykəlisən Qurban demiş, sən!
Çünki, sən göylərdə yanan günəşsən!

19.03.2010

Borçalı

AĞLAYIRDI

Ay Musa, yuxuda Vətəni gördüm,
Oba ağlayırdı, el ağlayırdı!
Qapqara buluda dönmüşdü gözlər,
Dodaq ağlayırdı, dil ağlayırdı!

Qəmdən ağarmışdı dağların başı,
Səngimək bilmirdi gözünün yaşı.
Götürüb başına torpağı-daşı,
Dağları titrədən sel ağlayırdı!

Bir zaman gəzdiyim köhnə oylaqlar,
Çəmənlə, çiçəkli, güllü yaylaqlar,
Əlimlə çatdığım odlar, ocaqlar,
Yanıb kül olmuşdu, kül ağlayırdı!

Qumru gözəllərin işvəsi, nazı,
Şeyda bülbüllərin qəmli avazı.
Ölən ustadların yadigar sazı,
Sızlayıb qalmışdı, tel ağlayırdı!

Əsrəfi qürbətə saldı ehtiyac,
Olmadı, dərdimə olmadı əlac.
Həsrətin çəkdiyim hər dağ, hər yamac,
Məni səsləyirdi, dil ağlayırdı!

Sankt-Peterburq

A DÜNYA

Borçalıya bir nemətdi Zəlimxan,
Söz dəryası, min hikmətdi Zəlimxan.
Ürəklərdə məhəbbətdi Zəlimxan,
Eşqi Kürdü, xan Arazdı, a Dünya!

Dünya boyda bir dünyadı Zəlimxan,
Dərya boyda bir dəryadı Zəlimxan.
Əzəmətli bir qayadı Zəlimxan,
Dediklərim hələ azdı, a Dünya!

Bir zirvədi, cox ucadı Zəlimxan,
Milyon bənddi, min hecadı Zəlimxan.
Dünya görmüş bir “qocadı” Zəlimxan,
Təbi kaman, telli sazı, a Dünya!

Borçalının ürəyidi Zəlimxan,
Borçalının gərəyidi Zəlimxan.
Borçalının dirəyidi Zəlimxan,
Ürəklərdə min murazdı, a Dünya!

Həm ocaqdı, həm şairdi, həmi pir,
Vətən üçün, millət üçün çox əsir.
Namərd illər niyə belə tələsir?
Qocalığa hələ tezdi, a Dünya!

Bir dənizdi, bir ümmandı əvəzsiz,
Yurdumuza şöhrət-şandı əvəzsiz.
Gözlərimdə bir insandı əvəzsiz,
Dodaqlarda şirin sözdü, a Dünya!

31.05.2009
Sankt-Peterburq

MƏNƏ GÖNDƏR!

Göyçə həsrətiylə göynəyən şair,
Dərdini kağızla yaz mənə göndər!
Qəmli sözlərini hər oxuduqca,
Ağlasın sinəmdə saz, mənə göndər!

Çatır qulağıma fəryadı, səsi,
Canıma od salır ahı, naləsi.
Dilimi yandırır Göyçə kəlməsi,
Yanıb kül olmağa göz mənə göndər!

Bilirəm, həsrətin dağlar qədərdi,
Sinənə dağ çəkir el-oba dərdi.
Vətəndə Vətənsiz olmaq betərdi,
Bu dərdi görməyə göz mənə göndər!

Talenin, qismətin bəd sitəminə,
Zülmün, qəddarlığın sərt sitəminə.
Tanrının verdiyi dərd sitəminə,
Əsrəf tək bir təhər döz, mənə göndər!

16.02.2006

QURBANIN OLUM

Oğlum Babəkə

Qaya mətinliyin, dağlar vüqarın,
Zirvələr amanın qoy olsun sənin!
Dillərdə söylənsin qeyrətin, adın,
Odun ürəklərdə qalansın sənin.
Babəkin adını daşıyan oğlum!
Babək tək igid ol, qurbanın olum!

Gecələr ulduz ol, gündüzlər günəş,
Buludla bulud ol, şimşəklə birləş.
Yaşa hünərinlə bəşər ömrünü,
Yuva qur, tarixin qoynunda yerləş,
Babəkin adını daşıyan oğlum!
Babək tək igid ol, qurbanın olum!

Palıdın kökü tək dərinə işlə,
Yol aç ucalığa mətin yerləşlə,
Haqqın-ədalətin əlindən yapış,
Bir an sarsılmazsan sən bu gedişlə,
Babəkin adını daşıyan oğlum!
Babək tək igid ol, qurbanın olum!

Çinar çox ucadı, barı ha yoxdu,
Arsızın adı var, arı ha yoxdu.
Elə bir ömür sür, elə dolan ki,
Desinlər, həyatda gözləri toxdu,
Babəkin adını daşıyan oğlum!
Babək tək igid ol, qurbanın olum!

Namuslu oğul ol atan Əsrəfə,
Haqqın ətəyindən tutan Əsrəfə,
Son beşik övlad tək səni böyüdüb,
Arzu-murazına çatan Əsrəfə,
Babəkin adını daşıyan oğlum!
Babək tək igid ol, qurbanın olum!

23.04.2005

ZƏLİMXAN

*(Eşitdim ki, Bəhmən Vətənoğlu vəfat
edəndə şair Zəlimxan möhkəm ağlayıb)*

Yoxluğuna Vətənoğlu Bəhmənin,
Təkcə sən deyilsən yanan, Zəlimxan!
Əl çatmaz dağların qarlı buzuna
Bəhmənsiz titrəyib donan Zəlimxan!

Amandır ağlama, dözmərik buna,
El dözməz yaralı şair oğluna.
Vətənsiz can verən Vətənoğluna,
İki gözlərini qıyan Zəlimxan!

Bilirəm, dərd-qəmin dağlar qədərdi,
Bu gələn dərd-bəla qəza-qədərdi.
İnnən sonra yüz də ağla, hədərdi,
Canı dost yolunda qoyan Zəlimxan!

Sücayət də getdi, Bəhmən də getdi,
Deyirlər ürəyin Bəhməndə getdi.
Niyə bu dünyanı Bəhmən tərk etdi?
Boylan arxasınca, boylan, Zəlimxan!

Qarlı qış ömrünü yaşama, qardaş,
Dərdi ürəyində daşıma, qardaş,
Dözməzsən zamanın daşına, qardaş,
Sənsən Borçalıya həyan, Zəlimxan!

Sənə güvənirik bir arxa kimi,
Axı qəlbimizin sənsən həkimi.
Sənin varlığındır ellər hakimi,
Ellər arxasında dayan, Zəlimxan!

Amandır, Əşrəfin eşit sözünü,
Bu zalım fələkdən qoru özünü,
Ellər sənə dikib axı gözüünü,
Bir az ehtiyatlı dolan, Zəlimxan!
Sənsən Borçalıya həyan, Zəlimxan!

20.05.2005

BİR OVUC TORPAQ

Yuxumda bir qoca yerdən götürüb,
Bir ovuc torpağı mənə uzatdı.
Dedi, bir zamanlar ölsən əgər sən,
Qardaş məzarından bu bir sovgatdı.

Saxla ürəyinin başında onu,
Öləndə qəbrinin üstə səpərlər.
Axı bu torpaqdan çox-çox uzaqdı,
Sənin öləcəyin həmin o yerlər.

Ruhlarınız qoşalaşar, görüşər,
Tanrı qulluğunda bir olarsınız.
Üstünüzdə dövrə vurur mələklər,
Sizi sevənlərə pir olarsınız.

Sonra yoxa çıxdı ağ saçlı qoca,
Ayıldım, gözümdən yaş süzələndi.
Qardaşım sağ ikən yatan yataqda,
Başım altda ağ balısa çiləndi!

Ay Allah, heç kəsə kəsmə bu dağı,
Ürəklər yanmasın, gözlər dolmasın.
Qardaş məzarından torpaq aparmaq,
Hətta düşməyə də qismət olmasın!

20.06.2012

GÖRDÜM

Elə bir zamanda gəldim dünyaya,
Nə şahı, nə bəyi, nə xanı gördüm.
Yenicə çıxmışdım körpəliyimdən,
Könlümün evini yıxanı gördüm.

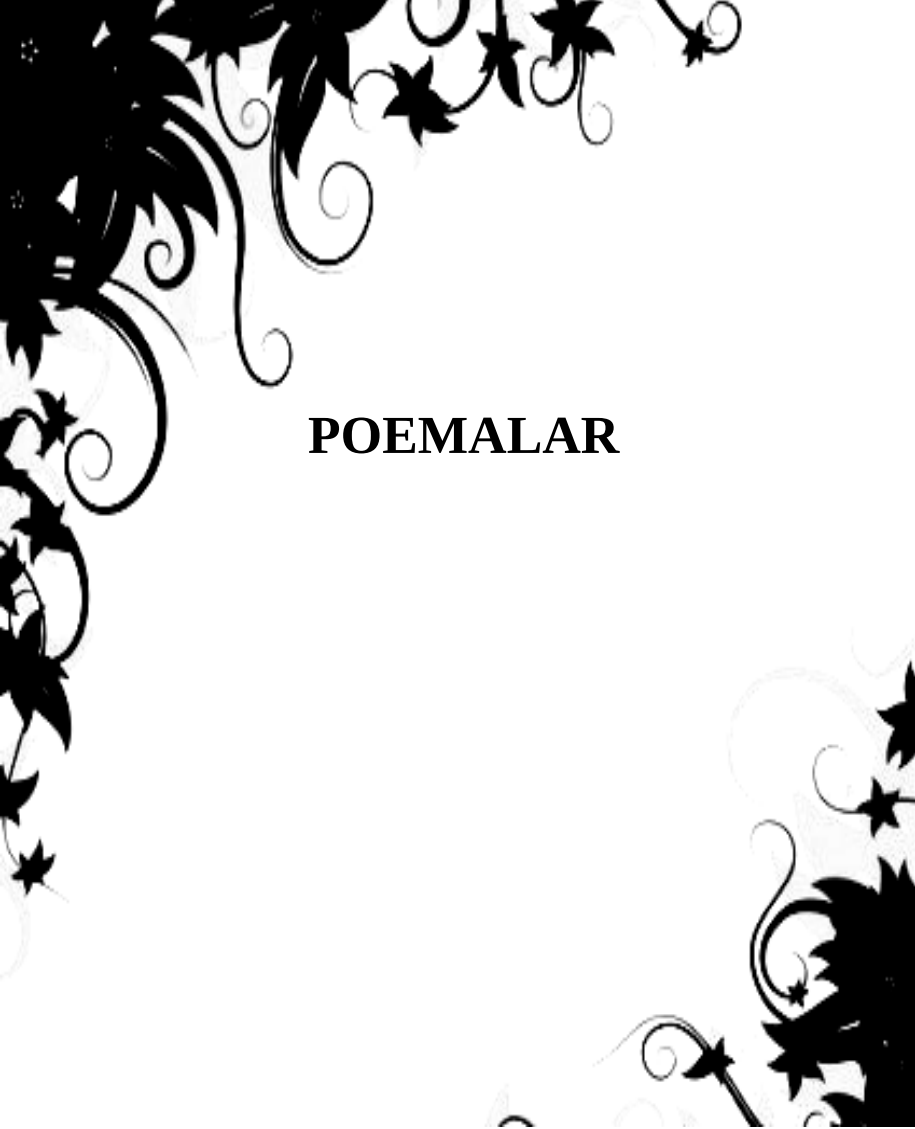
Ağır əzablarla keçdi gəncliyim,
Eşqin bədəsindən içdi gəncliyim.
Əlimdən çox erkən ucdı gəncliyim,
Kədərli günlərdən çox anı gördüm.

Əridi ilbəl, soldu ömür-gün,
Xoş günü olarmı belə bir ömrün?
Bəzən fikirlərim düşərdi düyün,
Məni nə anlayıb, qananı gördüm!

Gündən günə qurulurdu el yası,
Seyrəlirdi dostlarımin sırası.
Göynəyirdi ürəyimin yarası,
Canıma dərd verən dünyanı gördüm!

Allah ömür verdi, ömrü borc aldım,
Hər nə istədimsə, tamarzı qaldım,
Kitab dərdi çəkə-çəkə qocaldım,
Tale qismət verdi Elxanı gördüm!

01.07.2012

A decorative border featuring black silhouettes of leaves and swirling vines, framing the central text.

POEMALAR

ƏSRİN QƏM YATAĞI

*Dərdim, ürəyimdən,
Dərdim ürəyimdən.
Məni üzmə, çıx dedim,
Dərdim, ürəyimdən!*

Sərt küləklər buludları qovur hey,
İnsanın ömrünü qovan tale tək!
Mənim də ömrümə bir sığal çəkir,
Ömrümü buluda bənzədən fələk!

Gənc ikən xoş günə yer ayırmadım,
Saçıma dən düşdü vaxtsız-vədəsiz.
Abırsız, həyasız insanlar gördüm,
Onların gözündə oldum gərəksiz!

Nadanlar önündə dizə çökdülər,
Yaltaqlar gözümə dik baxa-baxa.
Danışa bilmədim, bir daşa döndüm,
Canımda dərd dolu yük, baxa-baxa!

Dostluqdan yazdılar həmkar dostlarım,
Kökümü qazıyıb silən “dost”lara.
Siz ki qonaqsınız deyib açıqca,
Bizi gəlmə sanıb, bilən “dost”lara!

Haqqa, ədalətə kölgə saldılar,
Dahilər yurduna sərhəd çəkənlər.
Bəduğur gülüşlə min dona girib,
Namərdlər önündə dizə çökənlər!

Nə qədər bölünək, əzilək, Allah,
Axı bu torpağın yurd daşırıq biz.
Beş yerə bölünən Azərbaycanın,
Ulu tarixiyik, yurddaşırıq biz!

Bu dünyanın görən gözü kordumu,
Haqsızlıq göylərdən boylanır, niyə?
Haqqı olanlara qiymət qoyulmur,
Arxasız, köməksiz millətsən deyə!

Başımıza min kələklər açılır,
Ləlvərin gözünün yaşı qurumur.
Əyri qar üzünü çevirib bizdən,
Çünki, ətəyində binə qurulmur!

Vətən Vətən ilə qovuşar inan,
Ayaqdan aşağı başlar olmasa.
Ərənlər bu işə qarışar inan,
Arxadan atılan daşlar olmasa!

Eh... mənim qəlbimdə hələ nələr var,
Cəmləmək istəsən dünyaya sığmaz.
Eh... mənim qəlbimdə qərinələr var,
Bu dərdim bir haya, haraya sığmaz!

Bir tərəfdən Göyçə deyib yanırıq,
Bir tərəfdən Təbriz bizi yandırır.
Dərbəndin dərdini hayana yazaq?
Axan göz yaşımız gözü yandırır!

Niyə taleyimiz belə gətirdi,
Bəs nədir çarəmiz, özün de, Allah?
Bir ana gör neçə bala itirdi,
Danma etdiyini, düzün de , Allah!

Türkün əllərindən gəl yapış, ey dost,
Qeyrisindən qardaş olmaz heç zaman.
Hissini, duyğunu yellərə vermə,
Mənfur “qonşuları” xatırla bir an!

Süfrənin başında kip yapışanlar,
Başına min bəla, oyun açdılar.
Yurduna göz dikən qurd balayanlar,
Gözlər görə-görə quduzlaşdılar!

Gəl açaq tarixin gizli sirrini,
Onu bir nəfəsə dünya oxusun.
Gəl tanıdaq gəlmələrin yerini,
Bu hünər onlara bir ibrət olsun!

Axı bizimkidir ulu Zəngəzur,
Axı bizimkidir Göyçə əzəldən.
Tarixlə sirdaşdı qədim Borçalı,
Didərgin düşməyək ulu bir eldən!

Dağ başından Şuşamızı seyr edib,
Bircə anlıq xəyallara qapılaq.
Xan babamın əsir düşən kəndini,
Taygöz quldurların əlindən alaql!

Laçın qayasının çıxıb başına,
Laçının dərmini dərdimiz bilək.
Tayqulaq “hay”ların qulaqlarını,
Qoparıb o taya bir pay göndərək!

Ağdam deyiləndə ürəyim dözmür,
Kəlbəcər haraya çağırır bizi.
Ay odlar diyarı, nə vaxta qədər,
Girov qoyacağıq ellərimizi?!

Xocalının intiqamı bəs hanı?
Cəbrayıl, Füzuli od içindədi.
Zəngilanın dağlarında qan gölü,
Qubadlı hələ də ağlar gündədi!

Hardadır qəhrəman oğullarımız?
Xankəndinin bayraq sanca başına.
Hardadır igidlər, sahib çıxalar,
Qarabağın torpağına, daşına?

Hardadır qəhrəman oğullarımız?
Nərə çəkə, at oynada igid tək?
Düşməni əlindədir obalarımız,
Şərəfdir o ellər uğrunda ölmək!

Bəs niyə dinmirik, niyə susuruq,
Dərdimizi yayammırıq dünyaya?
Arxalı köpəklər meydana oxuyur,
Biz isə olmuşuq dinməz bir qaya!

Qubada bir əsrin qəm məzarlığı,
Daşnaklar etdiyi əməllər budur.
Şamaxıda, Lənkəranda, Bakıda,
Soyqırım etdilər, o ellər budur!

Əsəblər tarıma şəkildir yaman,
Tikələnir, parçalanır ürəklər.
Nə vaxt birləşəcək bəs Azərbaycan,
Alovlanır, oda yanır ürəklər!

Böyük xalq olarıq biz bir olanda,
Kini-küdurəti silsək ürəkdən.
Bir dünya qurarıq həmin o anda,
Biz Türk övladıyıq desək ürəkdən!

Düşmən zəhərlidir ilanlar kimi,
Elə sancılar ki, görə bilməzsən.
Onlar gəzən yerdə ot da göyərmir,
Onlar olan yerdə xeyir görməzsən!

Erməni deməyə dilim də gəlmir,
“Ərmən” torpağının dığalarına.
Cənubdan yığışıb gələn donuzlar,
Dolublar müsəlman torpaqlarına!

İyrənc bir məxluqat yoxdur onlar tək,
Dünyanın ən murdar millətidirlər.
Baş kəsən, döş kəsən bir cəllad kimi,
Həyatın qəddarlıq alətidirlər!

Hələ gözləyirik Heydər oğlunu,
Ali baş komandan sərəncam verə.
Qüdrətli ordumuz elə bu gündən,
Yandırır onları külə döndərə!

Orda cövlan edib Cavanşir babam,
Orda Babəkimin izi görünür.
Axtarsan Qorqudum gəzibdi orda,
Orda öz yurdunun közü görünür!

Amandır, igidlər, ayağa qalxın,
Bəlli qeyrətimiz qoy sübut olsun.
Düşmənin başını elə əzək ki,
Quduzlar yurdunda matəm qurulsun!

Ağ tülkü yuxuda toyuq-qaz görüb,
İştahası çox böyükmüş sən demə.
“Dənizdən dənizə” deyən çaqqalın,
Bəd niyyəti bəlli oldu aləmə!

Fikri nədir düşüncəsiz qurdların,
Duymurlarmı Türkün intiqamanı?
Bir dəfə hayqırıb ayağa qalxsə,
Qeyrətiylə lərzə salar Dünyanı!

Axı Koroğlular övladıyıq biz,
Axı süd əmmişik Nigar döşündən.
Onlar bağışlamaz, biz o torpağı,
Qurtarmasaq vəhşilərin dişindən!

Qana qan deyiblər babalarımız,
Tökülən qanları qanla yuyarlar.
Əsirlər, girovlar bizi gözləyir,
Hələ əsirlikdə qalanımız var!

Obalar birləşib, ellər bir olsa,
Düşməni məğlub olar, yuvasız qalar.
El qəhri çəkməyən həyatı boyu,
Yurdunu itirər, obasız qalar.

Onu mən demirəm babalar deyib,
Tarixdən süzülüb gəlib o sözlər,
Desəm bu sözlərim yerinə düşər,
Damladan törəyib böyük dənizlər.

Əşrəfin ürəyi, canı hər zaman,
Ana dediyimiz Azərbaycandır.
Qoy dünya eşitsin, qoy dünya bilsin,
Məkkə-Mədinəmiz Azərbaycandır!
Səcdəgah yerimiz Azərbaycandır!

11.04.2010
Borçalı

ƏDALƏT SAZ ÇALANDA

Proloq!

Ulu Borçalıda bir uca dağ var,
Orda qanad çalır təkcə qartallar.
Diqqətlə baxsanız görəcəksiniz ,
Günəş öz hökmündə qalıbdır aciz.
Qarla örtülüdür daim zirvəsi,
İnsanı mat qoyur şah mənzərəsi.
Həmin dağa Ləlvər deyib babalar.
Ruhun ordan alır ellər-obalar.
Başı buludlardan nəm çəkir hər an,
Ayağı sy içir buz bulaqlardan.

Gizli sirləri var o dağın hələ,
Sirri açılmayıb, düşməyib dilə.
İnanın, inanın bir zaman orda,
Ədalət saz çalıb boranda, qarda.
Onu kim aparıb həmin o yerə?
Onu kim çıxarıb o zirvələrə?
Bilirəm, inanmaq buna çətindi,
Bir anlıq keçmişə qayıdaq indi.
Oxucum, fikrini cəm elə burda.
Vətəndən uzaqda, qürbət diyarda,
Gör nəyi düşünüb, nəyi anıram?
Düşündükcə alışıram, yanıram.
Yadıma bir oba – Kolayır düşür.

Xəyallarım bir ünvanla görüşür.
Ərənlər yurdudur o el, o oba,
Dastanlar bağlasan sığmaz kitaba.
O eldə ən igid oğullar olub,
Onlar əfsanələr, nağıllar olub.
Qeyrətdən qalalar tikiblər onlar,
Namərdlər gözünü töküblər onlar.
Aran yurd yerləri, dağlar oylağı,
Dağlar aşardılar dərviş sayağı.
Kolayır Qasımla Kolayır Əlyar
Siğə qardaş olan həmin o dostlar,
Həmişə bir deyib, bir gülərdilər,
Dərdləri vardısı tən bölərdilər.
Heç su da keçməzdi aralarından,
Yeyib-içirdilər şirin, mehriban!

I HİSSƏ

İndi sizə hardan soraq verim mən?
Qazax mahalından, Qazax elindən,
Bir aşiq gəlmişdi, cavan bir aşiq.
Bir gözəl məclisə verib yaraşıq,
Sənət dünyasına qanad açdı,
Sanki sonsuz səmalarda uçurdu.
Yandırır-yaxırdı sazın naləsi,
Cana od salırdı aşığın səsi.
Gah Bəhməndən, Sücayətdən deyirdi,
Etibardan, sədaqətdən deyirdi.
Getdikcə coşurdu gur sellər kimi,

Olurdu könüllər, qəlblər hakimi.
Saz gizli sirrini açırdı bir-bir,
Deyirdin bir dünya, bir qərinədir.
Aman Allah, nələr varmış bu sazda,
Elə bil çiçəklər açırdı yazda.
Əlində telli saz, dilində hikmət,
Zirvələr sökürdü zirvə Ədalət.
Nələr yaradırdı sehrlı əllər,
Sel-suya dönmüşdü məclisdəkilər.
Sorağına uzaq ellər gəlirdi,
Həm qocalar, gənc nəsillər gəlirdi.
Coşduqca coşurdu aşiq Ədalət,
Min hikmət qoşurdu aşiq Ədalət,
“Divanidən” “Müxəmməsə”ə bir yolu,
Sinəsi söhbətlə, söz ilə dolu,
Addım-addım, qarış-qarış gəzirdi,
Ərən idi, o ki, buna dözürdü.
Quruyub qalmışdı Qasımla, Əlyar,
Heykələ dönmüşdü yanındakılar.
Məclisin sonunda, səhər dan üzü,
Dostların aşığa bu oldu sözü:
-Ay aşiq, ay aşiq, bir dayan, qardaş,
Canda hal qalmadı, gözümüzdə yaş.
De niyə yandırır-yaxırsan bizi,
De niyə üzürsən ürəyimizi?
-İnsafdan uzaqmış demə Ədalət,
Saldı bizi dərdə-qəmə Ədalət.
Qacar Hasan bu sözləri deyəndə,
Kor Əhməd sən demə dururmuş gendə.

Əliylə çağırıb Yekə Sabiri,
Dedi ki, a Sabir, bəri gəl, bəri,
Ədaləti gəl bir yerə aparaq.
Orda görünməsin nə daş, nə torpaq.
Qasımla, Əlyarla edib məsləhət,
Qərara gəldilər onlar nəhayət.
Ləlvər zirvəsini ünvan seçdilər,
Bir yerdə oturub, and da içdilər.
Aşıq Ədalətə sirri açanda,
Ədalət qurudu, dondu bir anda.
Axı ora gedəmmərik biz dedi,
Ora ancaq qartalların yeridi.
O zirvənin boranı var, qarı var.
Əlçatmaz, sıldırım qayaları var.
Onda Qasım durub dedi, Ədalət,
Bizim cavanlarda olmasa qeyrət,
Deyib, danışmazlar bu sözü onlar,
Sözü bütövdülər bizim cavanlar.
Səni o zirvəyə qaldıracağıq,
Sazı o zirvədə çaldıracağıq.
Yeyib-içəcəyik, üç gün, üç gecə,
Deyib-güləcəyik lap ürəyincə.
O gün Ədalətlə həmin cavanlar,
Yaxın dost oldular, qardaş oldular!

II hissə

Qış yeni girmişdi, şaxta kəsirdi,
Dəli kimi, dəli yellər əsirdi.
Tufan öz gücünü göstərib yaman,
Sanki həzz alırdı qəddarlığından.
Ağaclar başını əyirdi yerə.
Qəh-qəhə çəkirdi baxıb göylərə,
Özündən müştəbeh dəli küləklər,
Qoca çinarları qoymuşdu mələr.
İnsanlar soyuqdan çöldə titrəyib,
Azğın küləklərə acıq eyləyib,
Çayçı dükanına tələsərdilər,
Mehrabın yanına tələsərdilər
El də çox sevərdi Mehrab əmini,
Əziz tutardılar daim, xətrini.
Şirin bir kişiydi , dili mehriban,
El-oba təbinə olardı heyran.
Asta-asta saz çalmağı varıydı.
Sinəsində neçə-neçə dastanı,
Danışanda göynədərdi insanı.
Bir dostu varıydı Məhərrəm adlı,
Dili bal tək şirin, söhbəti dadlı.
Aşıqlıq elmindən xəbardar idi,
Dil deyən sədəfli sazı var idi,
Çəkilməzdi həyatından yığnağı,
Dostlar yığışardı hər axşam çağı.
Deyib-gülərdilər səhərə qədər,
Cana ruh verərdi şirin nəğmələr,
Gecəni səhərə çalıb-oxuyub,

Sənət xalçasına naxış toxuyub,
Yeyib-içərdilər, əylənərdilər,
Hər an can eşidib, can deyərdilər.
Ancaq ürəyindən Məhərrəm əmi,
Çıxara bilmirdi bir dərdi,qəmi.
Heç kəs də bilmirdi nə idi dərdi?
Hər dərdə dözənlər nə oğlu nərdi.
Çağırdı yanına oğlu Qasımı,
Qasımla birlikdə cəm oldu hamı.
Dedi:- Qocalığın üzünə tənət,
Məni qurtaracaq ancaq Ədalət.
Ürəyin səsinə qulaq asmasan,
Olmaz bu dünyada heç bir şey asan,
Ürəkdir igidi igid eyləyən.
Ürəkdir qorxağı qovub, teyləyən.
Ürək döyünərsə, əyilərmə can?
Bir can əyilərsə, tez ölər insan.
İndi, oğul, Ədaləti çağırın,
Başımın üstündə bir saz çaldırın.
Bəlkə, ömrüm-günüm bir az uzana,
Elə bir oğulu doğmaz hər ana.
Səhər on bir idi, gəldi Ədalət,
Gözdə yaş əridi, ürəkdə həsrət,
Dostlar yığıldılar, şənlik başladı,
Göylərə səs saldı sazın fəryadı.
Durub dincəlmirdi Məhərrəm baba,
Onun o gününə alqış, mərhəbə.
Ona olunduğu hörməti görəcək.
Qucaqladı Ədaləti oğlu tək.

Dedi: - Doğrudan da Odlar yurdunun,
Cavanşirlər, Koroğlular yurdunun,
Sənin tək qeyrətli övladı varmış.
Bu şanlı qeyrətə alqış, min alqış.
İndi oğul, dinlə məni bircə an,
Bax bu sözlərimi çıxarma yaddan.
Ağsaqqal sözünə əməl edənsən,
Ən çətin yolları asan gedərsən.
Aralıqda bir söz olub bilirəm,
O söhbətə qol qoyulub bilirəm.
Eşitmişəm Ləlvər sizi gözləyir,
Ora çıxmaq qeyrət tələb edəyir.
Getməsəniz mənə dərd olar, oğul,
İnsana həyatda ad qalar, oğul,
İstəyirəm dostlarınla elə sən.
O zirvəyə saz çalmağa gedəsən.
Desinlər Ədalət çalıbdır orda,
Ləlvərin başında, boranda – qarda,
Sənin özün bir zirvəsən, Ədalət,
Zirvələrlə bir yerdəsən, Ədalət.
Qartallara sübut edə, bil ki, sən,
Zirvələr tacı tək zirvələrdəsən!

III hissə

Səhərdi, günəşli, nurlu bir səhər,
Lalədən don geyib, bəzənib çöllər.
Bənövşələr bir-birinə naz edir,
Səhər mehi yarpaqları titrədir.
Hər canlıya gəl-gəl deyir çeşmələr,

Çağırır qoynuna yaşıl meşələr.
Qoynu kəkötulu, nanəli dağlar.
Döşündən süzülən ayna bulaqlar,
Saçlı şələlələr, dərin dərələr,
Sıldırım qayalar, sonalı göllər,
Gözəllikdən tac qoyurlar başına,
Nur ələnir torpağına, daşına.
Dağ çiçəyi narın-narın yağanda,
Bir ağrı, bir azar qalarmı canda?
Qərar qəti idi, verilən qərar!
Həmin gün bir yerə yığıldı dostlar,
Səfərə bir addım ömür qalırdı.
Bütün el onları yola salırdı.
Yüz də sel oynasa, coşsa da çaylar,
Qayalar yıxsada, nə hünəri var?
Onları yolundan saxlaya bilməz.
Polad sınaq gedər, ancaq əyilməz.
Məhərrəm babadan rüsxət aldılar,
Bax beləcə, yola rəvan oldular.
İndi sizə söhbət açım Qasımdan,
Ərənlər ərəni, xaslar xasından.
Ağılda, kamalda hamıdan başdı,
Ən təmiz insandı, yurda yurddaşdı.
Ömrü boyu yalan gəlməz dilinə,
Elə ki, bir işi aldı əlinə,
Sonuna çatmasa bir an durmazdı,
Ürəksiz insanla heç oturmazdı.
Belə gəldi, belə getdi dünyadan,
Ona rəhmət diləyirəm Tanrıdan.

Oxucum, mətləbi uzatmayaq gəl,
Yoxsa bu, mövzuya törədər əngəl.
Deyərlər, zəifdir yazdığım əsər,
Şair ilhamından inciyər, küsər.
İndi isə gəl səfərdən danışaq,
Yol azmayaq, nə yanılaq, nə çaşaq.
Mənə bələdçi ol bu yollarda sən,
Yolda sarsımayım, el desin əhsən,
Ədaləti elə yerə çıxaraq,
O yerdə qartallar qoy olsun ancaq,
Nağıl danışmıram, nə əfsanədir,
Bu bir həqiqətdir, qeyrət rəmzidir,
Kişilərdə söz bir olub deyirlər,
Qeyrətlə körpülər salan dədələr.

IV hissə

Elə ki yolçular çıxdılar çölə,
Döndülər tufana, döndülər yelə,
Nənələr su səpdi arxalarınca,
Gözdən qoymadılar göz yorulunca.
Məhərrəm babanın, Mehrab babanın,
Gözləri dolmuşdu həтта inanın.
Kişilər ağlamaz deyib babalar,
Ancaq sevincindən ağladı onlar.
Göylərin “Bərəkli dəmir at”ında,
Dəli bir istəyin qanadlarında,
Altı nəfər oğullar uçdu Ləlvərə,
Bu xəbər yayıldı bütün ellərə.
Kim kimi görürdü, söhbət edirdi,

Söhbət ancaq bu dostlardan gedirdi.
Üç gün gözlədilər bu igidləri ,
Nəhayət, igidlər döndülər geri.
Hamının gözündə bir sevinc vardı,
Baxanlar deyirdi el bəxtiyardı.
Bu cür igid, qoçaq oğulları var,
Belə oğlu olan el xoşbəxt olar.
Oxucum, indi gəl qayıdaq geri,
Seyr edək onların çıxdığı yeri.
Elə bir zirvədir Ləlvərin başı,
Qardan görünməyir torpağı, daşı.
Elə ki qondular həmin o yerə,
Baş əydilər ulu, qoca Ləlvərə.
Sonra həmin yerdə çadır qurdular,
Ləlvərin başını fəth edən dostlar.
Ağ qarın üstünə süfrə salındı,
Bir az aralıda ocaq qalandı,
Şişlərədə kabablar gəldi süfrəyə,
Ləzzət ilə başladılar yeməyə.
Qasım bir badəni aldı əlinə,
Bal bələdi baldan şirin dilinə.
Sevinci ömrünə ömür çilədi,
Tanrıdan ən gözəl günlər dilədi.
Ən birinci Ədaləti seçdi o,
Ədalətin sağlığına içdi o.
Sonra sözü Ədalətə verdilər,
Dağ başında zirvələşən igidlər.
Ədalət saziyla tufan eylədi,
Barmaqlar simlərə divan eylədi.

Gah Kərəm olurdu, külə dönürdü,
Gah dağlar oynadan selə dönürdü.
Salahlı Vurğunu yada salırdı,
Məzahir Daşqını yada salırdı.
Ələsgər babadan deyirdi hərdən,
Uçan qartallar da baxıb göylərdən,
Bu cavan aşığa əhsən deyirdi.
Günəş də göz vurub gülümsəyirdi,
Orda hava soyuq idi, nəm idi,
Ancaq bu soyuğa baxan kim idi.
Tellər dil deyirdi, oda yanırdı,
Sanki təbiət də havalanırdı.
Özündə deyildi aşiq Ədalət,
Dəli-divanəydi aşiq Ədalət.
Möcüzələr ümmanında üzürdü,
Məcnun olub səhraları gəzirdi.
Şanlı iz salırdı əbədiyyətə,
Bir heykəl qoyurdu saza-sənətə.
Köçən ustadlara rəhmət deyirdi,
Saza xor baxanı lənətləyirdi.
Bir dastan başladı üç gün, üç gecə,
Üç günü tam sona yetirməyincə,
Qurtara bilmədi, çaldı, oxudu.
Sənət dünyasına xalı toxudu.
Əlqərəz, vaxt ötüb, vədə yetişdi,
Geri qayıtmağın vaxtı gəlmişdi.
Şad-xürrəm obaya-elə döndülər,
Ləlvərin başına səfər edənlər.
Oxucum, sözümə inanmasan sən,

Durub bir baş Borçalıya gedərsən.
Orda dindirərsən ağsaqqalları,
Buna şahid olan o insanları.
Özün öz dilinlə danışdırarsan,
Ordakı qeyrətə şahid olarsan.
Dil içində dilimizi bəsləyən,
Din içində dinimizi bəsləyən,
Namuslu, qeyrətli Borçalımız var,
Qızıldan qiymətli torpağımız var.
Orda tarixləşən obalarımız,
Orda dünya görən babalarımız,
Sənətkar qədrini bilən olublar,
Tarixlər köksünə yollar salıblar.
Elə özləri də tarixləşdilər,
Bu torpaq uğrunda ölən kişilər!

EPİLOQ

Ulu bir torpağın baş keçidində,
Qədim Borçalının Başkeçidində,
Uzaqda bir uca dağ görünürdü,
Ətəyində duman, çən sürünürdü.
Başının örpəyi dümağ qar idi,
Dövrəsində yastı dağlar var idi.
O dağlar canıdır bu təbiətin,
Canlı varlığıdır əbədiyyətin.
Göylərə baş çəkən dağdı o dağlar,
Yağılar qəlbinə dağdı o dağlar.
Əyri qardan desək yanılmırıq biz,
Qalan dağlara da yol salırıq biz.
Sənək uçan, Bolus, Sənan dağları,
Barmaqsız, Ağbulaq, Sarvan dağları,
Dolçalı, Novçalı, Qırmızı bulaq,
Əzgilli, Söyüdlü, Yarpızlı bulaq
Adını çəkdiyim ulu dağların,
Sinəsində saz çalıbdı Ədalət,
Ürəklərə qor salıbdı Ədalət.
Kolayırdan bir balaca yuxarı,
Enişli-yoxuşlu ensiz yolları,
Keçib getsən dərdlərini bölərsən,
Ehrəm SES in qucağına düşərsən.
Bir yanı barlı bağ, bir yanı dağlar,
Sevənləri sevə-sevə qucaqlar.

Tapanın başına çıxsan əgər sən,
Orda mənzərəli bir el görərsən.
Həmin eldə qonaq qalıb Ədalət,
Həmin eldə toylar çalıb Ədalət.
Dəli sellər kimi coşubdu orda,
Eşqin girdabına düşübdü orda.
Mələk kimi bir qız sevib, sevilib,
Ömrünə-gününə onu tac bilib.
Bir qızı var idi Mehrab babanın,
Bir qönçə gülüydü elin-obanın.
Günəşə deyərdi, çıxma, mən varam,
Ulduza deyərdi, baxma, mən varam.
Saçlarını darayardı küləklər,
Ona vurğun idi güllər, çiçəklər.
Ürəyini Ədalətə verdi o,
Ədalətin ürəyinə girdi o.
Dəli məhəbbətə boyun əydilər,
Hər bir çətinliyə sinə gərdilər.
Qovuşdular bir-birinə nəhayət,
Borçalı qızıyla, aşiq Ədalət.
Burda sözlərimi bitirmək üçün,
Ellərdən-ellərə ötürmək üçün,
Bir az ömür diləyirəm Tanrıdan,
Dizim əyilməsin, ağrımasın can.
Aşıq Ədalətin özünü görüm,
Nurlu sifətini, üzünü görüm.
Oturam üz-üzə, qarşı-qarşıya,
Saz çala, gözlərim o sazdan doya.
Hikmət dolu sözlərini dinləyəm,

O hikmətdən xırda-para dənliyəm.
Bax bunları arzulayır ürəyim,
Hayıf olsun qürbətdəyəm neyləyim,
Əlim çatmır, ünüm yetmir Vətənə,
Bəxtimmi zülm edir bilmirəm mənə,
Düşüb uzaqlara güzarım mənim.
Dərd-qəm ürəyimə kəsilib qənim.
Təki Ədalətin canı sağ olsun,
Təki Ədalətin üzü ağ olsun.
Adı bəlli zirvələrdən enməsin!
Əşrəf də fəxr ilə min əhsən desin!

01.04.09-12.05.09

Petrozavodsk

KİTABIN İÇİNDƏKİLƏR

Redaktordan.....	3
Xındı Məmməd sənətinin varisi.....	6
GƏRAYLILAR	
Ağlama, Göyçəm, ağlama	13
Sözüm var	15
Dünya namərd dünyasıdı.....	17
Mənə qərrib demə	18
Rafiqim	20
Bu fələyin işinə.....	21
A Borçalı	22
QOŞMALAR VƏ MÜXTƏLİF ŞEİRLƏR	
Azərbaycanım.....	24
Borçalı	25
Buludlar ağlayır	26
Onda uşaq idim.....	27
Olmur	28
...Məni çətin qanarsan.....	29
Niyə yanmayım.....	30
Tahirin	31
İncimə	32
Məst olam	33
Gülabı	34
Dünya	35
Aparın məni	36
Buta.....	37
Ay Buta.....	38
Səadət Butaya	39
Balamın.....	40
Sözü var	42
Hayıf.....	43
Nə fayda.....	44
Qalıb	45

Xatirələrim.....	46
Segah çalanda	47
Meh əsəndə	49
Bu dünya.....	50
Allah	51
İnsan	52
Ay Dədə.....	53
Dədə.....	54
Anamın	55
Qocaltdı	56
Məni.....	57
Anam ağ kəfənə büründü orda.....	58
Bir aşığa.....	59
Gələndə.....	60
Kişilər	61
Özünü gözlə.....	62
Allah	63
Ürəyim.....	64
Azərbaycan	65
Qocaldı	67
Nəvəm Əşrəfin ad gününə	68
Yanan Günəşsən	69
Ağlayırdı.....	70
A Dünya.....	71
Mənə göndər	72
Qurbanın olum.....	73
Zəlimxan.....	75
Bir ovuc torpaq	77
Gördüm.....	78
POEMALAR	
Əsrin qəm yatağı.....	80
Ədalət saz çalanda	87

«Nurlan» nəşriyyatının direktoru:
профессор Надир МƏММƏДЛИ

Дизайн: **Zahid**
Мəтнəдов

Техники редактор: **Рювианə Низамигизи**
Компютердə уйған: **Validə Bədəlova**
Korrektor: **Vüsal Abiyev**

Йиғилмаға верилмиш **05.03.2013**
Чапа имзаланмиш **22.03.2013**
Шəрти чап вərəги **6,5**. Сифариш № **489**
Кағиз форматı **60x84 1/16**. Тираж **500**

*Китаб «Нурлан» нəшрийят-полиграфийа мұəссисəсиндə
щазір диапозитивлəрдən чап олунмушдур.*

E-mail: *nurlan1959@gmail.com*

Тел: 497-16-32; 050-311-41-89

Цнван: Бакі, Ичэришиэцэр, 3-ъц Магомайев дюнээси 8/4.